

НОВИ ОБРТИ НА ПОЛИТИЧКОЈ СЦЕНИ КРАГУЈЕВЦА

Варљиво лето 2014.

ТУМБАЊЕ У УСТАНОВИ „НАДА НАУМОВИЋ”

Исхрана у руке приватнику

СТРАНА 7

ЗАВОД ЗА ЗДРАВСТВЕНУ ЗАШТИТУ РАДНИКА

Опстанак (ни)је угрожен

СТРАНА 9

АДМИНИСТРИРАЊЕ У ПРОСВЕТИ

Папирологија важнија од ђака

СТРАНА 11

НАРКО ПОЉОПРИВРЕДА НАДОМАК КРАГУЈЕВЦА

Брзан - шумадијска Колумбија

СТРАНА 13

SMALLVILLE
Kragujevac
Prodaja i informacije: +381 34 635 2641
info@smallville.rs, www.smallville.rs

ФИЛИГРАН
ЗЛАТО - СРЕБРО
ЗАНАТСКО ДВОРИШТЕ - ПЕШАЧКА ЗОНА - КРАГУЈЕВАЦ

AUSPUH SERVIS
PRODAJA I UGRADNJA ORIGINALNIH IZDUVNIH SISTEMA
IMASAF
Jetez Auto
M. BLAGOJEVIĆA 55
362 557, 064 122 9 240

Reciklaža kertridža i tonera
dobar kertridž mir u kući
Refill M
Karadordeva 51, www.refilm.com
Tel. (034) 33 77 98 (034) 34 01 03 (064) 287 64 64

OLYMPIC TRAVEL
034/33 57 37
www.olympic.rs
SPECIJALNE PONUDE
JEDAN PLAĆA, DVOJE PUTUJU!!!

Ликвидација

О ликвидацији „Таково осигурања“ по налогу Народне банке Србије приче, протести и реаговања нагло су спласнули. Нема јавног оглашавања ни власника, ни државних институција, а престали су и „телеграми подршке“ из свих политичких структура који су углавном били на истом фону – да је НБС донела неправедну одлуку којом је у овом тешком времену четристо људи истерала на улицу.

Са потписом „огорчени и понижени радници“ у међувремену је медијима прослеђено писмо које има карактер анонимног, али, проверено, није измишљено, нити га је потписао неко ко се крије иза наведене „легитимације“. Насловљено је „Власник Таково осигурања преварио запослене и владика Јована“.

„Огорчени и понижени“ тврде да „цела Србија бруји од вести да је власник Таково намерно гурнуо фирму у ликвидацију и око 400 запослених у беду“. Да би доказали ову тезу, они наводе и неке конкретне чињенице, пре свега да „фирма има активу од преко четири милијарде динара, што је око 35 милиона евра“. Потом пишу: „Имао је могућност да скрати доз-

волу за даљи рад код Народне банке Србије на нивоу рада осигурања моторних возила. То намерно није хтео и пустио је свесно Таково у ликвидацију. Проценио је да има довољно средстава за исплату свих обавеза и да после свега још остане око двадесет милиона евра. Од тог преосталог износа њему припада око 65 одсто, што је износ од 15 милиона евра“.

Писмо износи још неке оцене и квалификације, пре свега у вези штрајка глађу групе запослених и посете владике Јована с молбом да окончају ту врсту протеста, а шта је од свега тачно сада је тешко проверљиво свакоме ко нема приступ информацијама са ознаком „пословна тајна“ или слично.

Углавном, лансиран је и један сасвим другачији поглед на судбину „Таково осигурања“. Он не ставља „на тапет“ Народну банку Србије, нити доводи у сумњу све потребне процедуре које треба обавити да би се једна фирма довела пред чин ликвидације. Шта је истина, ко је у праву, а ко „у криву“ ваљда ће се у догледно време знати, а људи који преко ноћи остају без посла свакако имају право на „прозивке“, па и жешће, емотивно реаговање.

Карикашура Горан Миленковић

Дужници

Откад је најављен нови, принудни начин наплате дугова за струју, најзадовољније трљају руке приватни извршитељи, или како их народ зове – утеривачи пара. Они ће за сваку „реализацију“ дуга до тридесет хиљада динара имати „зараду“ од око четири хиљадарке, а за веће дугове скала рапидно расте. Па рачунајте, сто хиљада регистрованих дужника пута „хонорари“ извршитеља...

Али, ако од њиховог посла вајде буду имали сви грађани, значи и они који уредно плате све што потроше, па нека се и „опаре“. Наиме, из српске електродистрибуције најавили су да ће сачекати ефекте садашње кампање, па ако се наплати пристојан део заиста енормних дуговања, размотриће се да ли струја од долазеће зиме треба да поскупи и – колико. Коначно, да буде неке користи и од оних који не држе до грађанске дисциплине, осим ако обећање „ако буде, неће бити“ није слаткоречиво зачињена политичком аромом, јер биће превише ако се истовремено прича о смањењу пензија и плата и осетном поскупљењу струје.

На удару „електричара“ сада су се нашли дужници који нису плаћали струју од средине 2013. (када је основано предузеће „ЕПС снабдевање“) до краја године. Нека и буду на удару јер због таквих сви који редовно измирују обавезе испадају „будале“, а и на својој кожи осећају терет дужника, јер се тај „мањак“ у каси електродистрибуције до сада врло често „пеглао“ повећањем цене енергије.

Међутим, с обзиром на досадашња искуства и сазнања, и сада постоји стрепња да ли ће, не под удар „маказа“, већ пленидбу имовине и скидања пара са текућих рачуна, опет бити „селекције“. Наравно, мисли се на богату клијентелу која рачуне за струју не сматра обавезом, а увек нађе начин да буде заобиђена – и за основни дуг и за припадајуће санкције. Наравно, то никада није могуће без добрих веза са јаким људима у електропривреди.

Медијима су повремено достављани подаци о таквим, највећим дужницима, али само износи дуга, а не и имена оних на које су насловљени јер их штити закон о поверљивим подацима о личности. То је у реду, мада су редовно изостајале „накнадне“ информације о томе колико је од великих дужника (па нека су и безимени) током акција „утерано“.

Остаје нада да сада неће бити тако.

Функције

Влада Србије именовала је проф. др Славицу Ђукић Дејановић за вршиоца дужности директора београдске Клинике за психијатријске болести „Др Лаза Лазаревић“, без дилеме најугледније медицинске установе у овој области. Чим је вест обелодањена почела су „испитивања“ да ли др Ђукић дуплира функције јер већ ради као лекар на Клиници у Крагујевцу, редовни је професор крагујевачког Медицинског факултета и, поврх свега, народни посланик.

Докторка сигурно не би била стављена на „испитивање“ да, колико јуче, премијер Александар Вучић није наложио својим партијским колегама да се одрекну дуплих функција, у чему му се одмах придружио потпредседник Владе и шеф социјалиста Ивица Дачић.

Др Ђукић Дејановић на прозивке је одговорила да ће „консултовати Агенцију за борбу против корупције и уколико она буде сматрала да је у сукобу интереса, поднеће оставку на место посланика“, додајући да јој је нови посао на Клиници „Лаза Лазаревић“ – струка.

Пре него што постане извесно да ли ће докторка нечега морати да се одрекне, већ је сама рекла да јој је дражи професионални, лекарски ангажман од политичког. Можда се мало и уморила од политике, већ годинама је високи функционер Социјалистичке партије, била је председница Скупштине Србије, министарка здравља, у више мандата народни посланик, одборник у Крагујевцу. То она као психијатар најбоље зна.

Зна и да ли је и колико трпела њена струка због политике, мада је опште познато да др Ђукић Дејановић никада, ни на кратко, није

остављала бели лекарски мантил, ни професорску катедру. Сигурно је и сама крива што је шира јавност више препознаје као политичарку него докторку, иако по свим референцама спада у ред најугледнијих српских психијатара.

Била је супер ђак Крагујевачке гимназије, одличан студент медицине у Београду, млад магистар, па најмлађи доктор медицинских наука у граду. Још од 1982. године ради у настави на Медицинском факултету, где је од 1996. редовни професор. У два мандата била је потпредседник Психијатријске секције Србије, главни истраживач великог броја клиничких студија, ментор многим докторантима, стални је члан Комисије за специјализацију на ВМА. Аутор је седам стручних књига, два уџбеника за студенте редовне наставе и један од три аутора уџбеника за последипломске студије. Аутор је и коаутор преко 200 научних и стручних радова.

Толико, у најкраћем. Бавила се и поезијом, али само за себе, за своју душу, о којој и психијатри треба да брину.

Због свега је можда и најбоље да др Славица Ђукић Дејановић посланичку клупу уступи некоме коме је баш стало до доказивања.

034/330-870 suncemarinkovic.com

Jedinstveni energetski efikasni prozori u dekorima drveta po ceni belih PVC Fokus 9000 i Eco prozora.

Akcija traje do 30.9.2014.

orah

zlatni hrast

mahagoni

Prvi put na domaćem tržištu

ЖИТОПРОДУКТ

Крагујевац, Војводе Путника 70
Телефони: 034 370 303
370 215, 370 072, 370 135, 370 192
zitoprodukt@nadlanu.com

Брашно по произвођачким ценама

Произвођачке цене, гарантовани квалитет белог, лиснатог, печеног, замрзнутог пецива

Све врсте хлеба и пецива у нашим објектима: ТЦ Аеродром, Мала пијаца, код улаза у Житопродукт, у кругу Заставе, у Улици Драгослава Срејовића 5

СУДБИНА ГРУПЕ „ЗАСТАВА ВОЗИЛА“ У НОВОМ ЦИКЛУСУ ПРИВАТИЗАЦИЈЕ

Држава чека да ово одумре

Власт као да „пере руке“ од даље судбине не само једне фабрике и запослених у њој, већ и од брэнда који још увек много више значи ван граница Србије, посебно када је реч о земљама бивше СФРЈ и другима у „комшилуку“, него што се уважава у сопственој средини, каже заменик генералног директора Групе Зоран Ацић

На листи предузећа за приватизацију, објављеној уз недавни државни јавни позив заинтересованим инвеститорима, налази се и Група „Застава возила“ са четири поименично наведене целине: Застава аутомобили, Застава камиони, Застава специјална возила Сомбор и Застава Завод за здравствену заштиту радника.

Ту почиње и ту се, нажалост, и завршава заинтересованост државе за приватизацију онога што је још остало од оне велике „Заставе“. Ни Агенција за приватизацију, ни консултантске куће које раде за ту агенцију, па ни само надлежно Министарство нису ни покушали за све ово време да нешто учине не би ли се нашао потенцијални страни партнер за предузећа са „Заставине“ листе.

Партнере траже сами

Ми смо принуђени да партнере тражимо сами. И то није тако безнадежан посао како неки желе да прикажу. Јер, овога тренутка

имамо заинтересоване стране партнере за скоро све целине понуђене јавним позивом. Познато је да је за фабрику камиона заинтересован кинески партнер, за фабрику у Сомбору су заинтересовани Грци, за медицину рада је још 2006. године влада Србије донела одлуку да се укључи у мрежу здравствених установа, а имамо и заинтересованог страног инвеститора за фабрику аутомобила. Ова последње речена фабрика још у власништву има део Корманског поља, на којем страни партнер жели да као гринфилд инвестицију подигне фабрику возила, по свему судећи аутобуса, набраја Зоран Ацић, заменик генералног директора Групе „Застава возила“.

Додаје, такође, да је страни партнер заинтересован и за „Заставу ИНПРО“, која је у овом тренутку

изузета из позива јер запошљава инвалиде, али ако неко преузме целу групу „Застава“, логично да је у пакету и ИНПРО.

Група „Застава возила“ сада нема дуговања према повериоцима за текуће пословање, наставља Ацић, наша дуговања наведена и у јавном позиву односе се на обавезе према

држави и делом према комуналним услугама и на дуговања радницима по тужбама из радног односа. Кад је реч о дуговањима држави, још при преносу без накнаде имовине Фабрике аутомобила на државу ради уступања „Фијату“ договорено је са тадашњим министрима да се заузврат „бришу“ дотадашња дуговања држави и добије део средстава за минималне зараде радника и за доприносе за ПИО и здравствено осигурање. Од тога није било ништа. Ми знамо каквом је зарађу била изложена „Застава“ током НАТО бомбардовања и чиме су нас гађали, зато данас имамо праву епидемију канцерогених обољења, а ни такви наши радници немају оверене књижице, продају имовину да би се лечили, наводи Ацић.

Са друге стране, каже наш саговорник, још 2008. држава је званично преузела на себе обавезу да наплати не баш мала дуговања других према предузећима Групе „Застава возила“, али до данас ништа није урађено и она су, дефинитивно, сада ненаплатива.

Шта кочи кинеске партнере

Како се понаша држава можда најбоље сведочи пример фабрике камиона. До партнера су дошли самостално, дубоко „загазили“ у преговоре, а онда се застало.

„Зоран Ацић: Још при преносу без накнаде имовине Фабрике аутомобила на државу ради уступања „Фијату“ договорено је са тадашњим министрима да се заузврат „бришу“ дотадашња дуговања држави и добије део средстава за минималне зараде радника и за доприносе за ПИО и здравствено осигурање. Од тога није било ништа

СТАРУ „ЗАСТАВУ“ ДАНАС ВИШЕ ЦЕНЕ У ОКРУЖЕЊУ НЕГО У СРБИЈИ

„ФАНТОМСКИ“ КАМИОНИ ПАРА ЗА „ЗАСТАВУ“

Годину дана ни жуџа банка из државног буџета

У јавности влада „фама“ о камионима пара које се месечно из републичког буџета издвајају за „Заставу возила“. Стварност је сасвим другачија. Од августа прошле године до данас нисмо добили ни „жуту банку“ од државе. Искористили смо, додуше, у фебруару ове године краткорочну позајмицу у износу једномесечног минималног личног дохотка, и то је све. Не плаћају нам ни пензијско осигурање, ни доприносе за здравствено осигурање, па ни оно што су обећавали као своју обавезу за краткорочно кредитирање обртних средстава... Зато су нам стали камиони, ИНПРО тешком муком финансира производњу, једино још некако функционише пласман резервних делова које пласирамо посредством комисионе продаје, наводи Ацић, који уз функцију заменика генералног директора ради и посао извршног директора за спољну и унутрашњу трговину Групе „Застава возила“

ОД ПОСЛЕДИЦА БОМБАРДОВАЊА МНОГИ РАДНИЦИ ОБОЛЕЛИ СУ ОД РАКА, А НЕМАЈУ НИ ОВЕРЕНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ КЊИЖИЦЕ

ЈЕДНА ПРОЦЕНА ИМОВИНЕ УРАЂЕНА, ЗА ДРУГУ НЕМА АРА

Крајки за два месеца

За потребе Министарства привреде, када је министар био Саша Радуловић, урадили смо процену имовине Групе „Застава возила“ како је тражено, по „фер тржишним ценама“, закључно са 31. октобром 2013. године. Сада се од нас тражи то исто, само закључно са 31. децембром прошле године. Иако за та два месеца није било никаквих капиталних промена, нити отуђења имовине, што се види и из прошлогодишњег завршног рачуна, сада се тражи да поново урадим то исто. Све већ урађено сада треба наново од почетка и са новим датумима, све до геометарских премеравања, на пример. Ми за то немамо новца, а то је, са друге стране, наша законска обавеза, која повлачи санкције ако се не испуни, каже Зоран Ацић.

Кинеска компанија заинтересована за фабрику камиона је већим делом у власништву кинеске државе. Зато они очекују да се у уговарање њиховог улагања укључе високи представници државе Србије. А шта се догађа? Нама се спорадично јављају министарски саветници, помоћници и владини чиновници, али се још не одговара на прави начин на наш захтев да се у преговоре званично укључи представник Владе. Једино је председник државе имао слуха за својевремени контакт са представницима кинеске фабрике и подржао овај посао, каже Ацић.

Ту се, међутим, прича не завршава. Да би се наставили преговори са страним инвеститором, потребно је да фабрика камиона – бар експериментално – обнови део производње, како би се кинеским стручњацима демонстрирало шта све може да се ради овде, какви су овдашњи радници „на делу“. Али, за тако нешто – нема пара.

Ацић ипак наводи трачак наде да ће ту нешто да крене са мртве тачке. Каже да би постављење Жељка Сертића за министра привреде могло да донесе помак утичило што је он, као председник Привредне коморе Србије, потпуно информисан о току преговора са кинеским партнером. Зато се очекује бар разумевање за напоре које улажу не би ли оживели производњу камиона, разумевање које нису имали код претходних министара.

Кад је о реч имовини „Заставе“ која је претекла после досадашњих приватизација, Ацић наводи да је ту све решено, осим детаља који не би требало да представљају неку препреку за инвеститоре.

Сада је значајно да се каже да у овом тренутку није фаза куповине ради имовине, већ се потенцијални инвеститори одлучују за „Заставу возила“ – целу или за њене делове – због брэнда „Застава“ који је још увек цењен у иностранству и земљама бивше Југославије, много више цењен него што је то случај код нас, у Србији. То је ипак само детаљ, важан, али само детаљ у читавом овом послу. А овако како сада ствари стоје, држава као да чека да све ово одумре, резигнирано завршава Зоран Ацић.

Милош ЈОВАНОВИЋ

ИНТЕРВЈУ: НЕБОЈША ЗДРАВКОВИЋ

Бићемо конструктивна опозиција

Нико нема нашу бланко подршку и без озбиљног програма опоравка града мера за његово спровођење и прецизних рокова, ниједна политичка групација не може да очекује подршку „Покрета за наш град”, каже дојучерашњи заменик градоначелника који се са једанаест одборника „преселио” у опозицију

Скупштина града је у јуну усвојила Одлуку о финансијској консолидацији која до сада није дала жељене резултате. У оваквој констелацији снага у локалној власти моји сарадници и ја нисмо били у могућности да спроведемо поменуте мере и као нормалан след догађаја уследиле су и наше оставке, каже сада већ бивши заменик градоначелника

Одлука о оставци на место заменика градоначелника није донета преко ноћи. Она је резултат сагледавања целокупне финансијске ситуације у граду, проблема у јавним и јавно комуналним предузећима, као и немогућности да утичем на креирање политике вођења града, као што је то некада био случај када сам активно учествовао у реализацији најзначајније инвестиције за град Крагујевац – реализацији пројекта „Фијат”, у изградњи затворених база, индустријских зона, аутопута ка Баточини и низу других пројеката.

Приликом формирања Покрета за наш град јасно смо истакли потребу за финансијском консолидацијом града, другачијој расподели градског буџета и стабилизацији јавних финансија и јавних комуналних предузећа. Скупштина града је у јуну усвојила Одлуку о финансијској консолидацији која до сада није дала жељене резултате. У таквој констелацији снага у локалној власти моји сарадници и ја нисмо били у могућности да спроведемо поменуте мере и као нормалан след догађаја уследиле су и наше оставке. Овим чином јасно смо показали да се не слажемо са начином на који се тренутно управља градом, каже Небојша Здравковић, објашњавајући разлоге повлачења са функције заменика градоначелника и изласка одборничке „Покрет за наш град” из владајуће коалиције.

- На овај начин не аболирам себе, нити кажем да не постоји и део моје одговорности, али данас сматрам да више нема простора за повлачење и да је крајње време да се промени начин на који град функционише. Моја жеља је да се наведене мере консолидације спроведу. У супротном, мишљења сам да град очекује пуно тешкоћа у функционисању.

Да ли сте размишљали о томе да сте овим чином угрозили скупштинску већину и власт дојучерашњих партнера?

Напротив, скупштинска већина није угрожена. Уласком Демократске странке у локалну власт са својих 10 одборника

није дошло до неких озбиљнијих промена у броју одборника који подржавају тренутну политику у граду. А видите и по изјавама челних људи политичких организација које партиципирају у локалној власти да је већина стабилна и да броји преко 50 одборника.

Да ли ћете се осећати одговорним ако без избора дође до промене власти у граду, уколико подржите другу страну, која претендује да преузме власт?

Имали смо званичне разговоре са СНС, пре око месец дана, о томе да ли они имају неки озбиљан економски програм како да се реши ситуација у граду. Нису нам показали такав програм

Као што сам рекао, одговорност осећам за стање у коме се град налази, јер и ја сам био део власти шест година и као што имам право да се похвалим оним добрим стварима које су урађене у Крагујевцу, тако морам да сносим и део одговорности за ствари које ипак нису реализоване. А да ли ћу подржати промену власти у Крагујевцу је друго питање. Део кризе је проузрокован и односом републичке власти према Крагујевцу, смањеним трансферним средствима, нерешавањем дугова наменске индустрије према граду, а сада нас очекује и приватизација фирми које се налазе у реструктурирању. И ти други, који претендују да преузму власт, морају показати знатно виши степен одговорности према Крагујевцу и проблемима са којима се град сусреће. Оно што је чињеница јесте да нико нема нашу бланко подршку и без озбиљног програма опоравка града, мера за његово спровођење и рокова нико не може да очекује подршку „Покрета за наш град”.

Какви су били ваши досадашњи односи са градоначелником и представницима „Заједно за Шумадију”?

После шест година сарадње са градоначелником града Крагујевца, било би некоректно говорити о нашим личним односима. Сарадња је имала и своју лепшу и успешнију страну и једну тежу, која је у одређеним тренуцима, свакако, утицала на наше односе у смислу политичке сарадње. Са осталим функционерима „Заједно за Шумадију” могу рећи да је

постојала коректна сарадња, али када је требало спровести мере финансијске консолидације, неопходне за стабилизацију градских финансија и комуналних предузећа, дошло је и до мимоилажења по питању решавања тих проблема.

У чему се, по вашем мишљењу, највише грешило?

Пре свега, мислим на финансије. Одлука о финансијској консолидацији која је била орочена на три месеца, за сада је остала мртво слово на папиру. Ја не видим да има промена у том смислу нити озбиљних покушаја да се нешто уради и ми више нисмо спремни да сносимо одговорност за то. Потребни су крупни рездови, који подразумевају и неке мере политички непопуларне, али неопходне да би се стабилизовао градски буџет. Ту мислим на реструктурирање јавних и комуналних предузећа, на неопходност да се избаци допунски програми, да се сагледа рационалан број запослених. Ја не тврдим да у граду ништа не ваља, јер сам учествовао у тој власти, али чињеница је да више не могу да утичем на кључне одлуке, мислим на финансије. Овакво стање дугорочно није одрживо и мада смо ми из Покрета могли да

останемо до краја мандата на овим функцијама и да примамо плате, ипак, не видим сврху тога, а нисам ни спреман да преузем одговорност, ако већ нема озбиљних покушаја да се то спроведе.

Говорили сте о смањеним трансферним средствима граду, што је умногоме утицало на садашње стање финансија. Чија је већа кривица због настале ситуације да ли градске или републичке власти?

Истина је да су нам смањена трансферна средства за око 400 милиона динара на годишњем нивоу и то је додатно утицало на овако тешку економску ситуацију. Не могу да измерим прецизно чија је кривица већа, али има и једног и другог.

Да ли сте имали утисак да сте помало били скрајнути свих ових година, иако сте имали значајну улогу у довођењу великих инвестиција у град?

Одговорност осећам за стање у коме се град налази, јер и ја сам био део те власти и као што имам право да се похвалим оним добрим стварима које су урађене у Крагујевцу, тако морам да сносим и део одговорности за ствари које нису реализоване. А да ли ћу подржати промену власти у Крагујевцу – тоје друго питање

Нисам имао више могућности да озбиљније утичем на креирање политике вођења града, а да ли се то може тумачити као скрајнутост остављам другима да суде. Такође и ваша тврдња да сам имао значајну улогу у довођењу великих инвестиција у град говори о томе да се моја улога у вођењу града у последњем периоду променила и да, једноставно, нисам могао више да функционишем у таквим околностима.

Прича се да неки од 11 одборника не подржавају одлуку о изласку из коалиције и да ће прећи на „другу страну”. Шта ви кажете на ово?

Чудна је данас математика и када чујем како појединци сабирају, помислим да локални парламент има 110 одборника, а не 87. Да ли ће сви одборници и у будућности бити део Покрета, одлука је на њима, јер они су власници мандата. Они су часни људи и мени није пријатно кад се њихова имена стављају у контекст куповине одборника, а свакога од њих познајем веома добро и знам како размишљају.

Мислите ли да је граду потребна нека друга власт?

”Што се тиче „Покрета за наш град” ми смо спремни да дамо мањинску подршку свакоме ко мисли да може да води град и може да понуди програм, али не морамо по сваку цену да учествујемо у било којој власти

Битно је да ли било ко може да понуди било какво решење економских проблема. Што се тиче „Покрета за наш град”, ми смо спремни да дамо мањинску подршку свакоме ко мисли да може да води град и може да понуди програм, али не морамо по сваку цену да учествујемо у било којој власти. Кључно је да се стабилизује буџет.

Да ли размишљате о сарадњи са Српском напредном странком?

Размишљамо о сарадњи са свим партијама, али оно што је кључно је да када смо формирали одборничку групу, ми смо и тада истакли да је неопходна финансијска консолидација града. Далеко већи проблем од политичке већине су питања како да се град опорави, како редовно да се сервисирају обавезе из градског буџета и како да се редовно исплаћују зараде. Дакле, отворени смо за сарадњу са свима, али кључни елемент, пре било каквих озбиљних разговора, је да видимо који је то начин да се опорави град.

Да ли сте имали разговоре са напредњацима?

Имали смо званичне разговоре са СНС, пре око месец дана, о томе да ли они имају неки озбиљан економски програм како да се реши ситуација у граду. Нису нам показали такав програм.

Каква је будућност „Покрета за наш град”, да ли планира да прерасте у странку?

Разматрамо све опције имамо и понуде неких парламентарних странака да уђемо код њих и водимо градске и регионалне организације у наредном периоду, али о томе не могу сада да причам. Покрет има озбиљну инфраструктуру и преко 2.000 чланова из изворног Г17 плус који су прешли у Покрет. У наредном периоду деловаћемо самостално и не верујем да ћемо у скорјој будућности било где да прелазимо, бићемо конструктивна опозиција.

Гордана БОЖИЋ

Опозиционо сврставање Покрета за наш град Небојше Здравковића не значи да је дошао крај садашњој скупштинској већини, али треба очекивати да напредњаци „учине све“ како би придобили и ову групу и одборнике из странака с којима деле републичку власт, јер не крију да им је Крагујевац врло битна „кота“ за освајање ка успостављању тоталне супремације у држави

НОВИ ОБРТИ НА ПОЛИТИЧКОЈ СЦЕНИ КРАГУЈЕВЦА

Варљиво лето 2014.

Пише Мирослав Јовановић

Не памти се да је у Крагујевцу било врелијег политичког лета од овог 2014. године. Нема одмора, чак ни предаха за узимање ваздуха, међу актерима који држе градску власт и оних који претендују на њу, мада нису ни избори, нити изборна кампања, што ће рећи да грађани - бирачи имају само улогу пасивних и немих посматрача, а све се битке бију за „њихово добро“. Зар не?

Тек што је формирана нова скупштинска већина „мирењем“, па склапањем „пакта“ између водеће партије Заједно за Шумадију и Демократске странке, из коалиције је иступио „Покрет за наш град“ Небојше Здравковића. То је уједно значило и његову оставку на место заменика градоначелника, где је провео шест „везаних“ година. Нешто раније владајућу групацију напустила је Демократска странка Србије, па је крајњи скор за актуелну власт - негативан: пришло јој је десет демократа, а одступило шеснаест одборника, једанаест Здравковићевићу и пет ДСС-а, што даје минус шест.

Пошто је, на жалост, код нас политика постала и математичка дисциплина, последњим „иди ми, дођи ми“ скупштинска већина, којом се обезбеђује легалитет за власт, дошла је близу клацкалице. Верољуб Стевановић и његов тим тренутно имају подршку 45 одборника, што је проста већина плус један: Заједно за Шумадију – 24, Демократска странка – 10, СПО и ЛДП – шест, ПУПС и Јединствена Србија – четири и један самостални – Владан Вучићевић. Други

„самосталац“ се не изјашњава коме је ближи.

С друге стране, у опозицији је 41 одборник: СНС – 21 (са двоје који су недавно прешли из ДСС-а), СПС – шест, Покрет за наш град – једанаест и ДСС – три (било их пет док двоје није прешло у напредњаке).

Само тако гледајући, још мало па су „пата карте“, што практично није могуће

Далеко од тога да Небојшу Здравковића и његове саборце већ треба огласити „купљеним прелетачима“, напротив, бар за неко догледно време више треба веровати у њихову неутралност међу јачим политичким алама, али опет се враћа она теза да „нужда и закон мења“. Овде се нужда зове – борба за политички опстанак.

јер је укупан број одборних места непаран (87), међутим, између садашње две „стране“ у Скупштини града постоји једна круцијална разлика. Позицију чини удружени, окупљени блок партија везан коалиционим споразумом, који подразумева и јединствени наступ (док неко не „искочи“), а у опозицији су групације којима је заједничко само то што нису део

власти, али нису ни у каквом политичком савезу, међусобно повезане и организоване за евентуално преузимање власти. Тренутно су на истој „таласној дужини“ крагујевачки напредњаци и социјалисти, док три одборника ДСС-а и једанаесторо из Здравковићевог Покрета нису у „пакту“ са њима – бар сада.

Од тога како ће се убудуће позиционирати ови „тазе“ опозиционари, пре свега са становишта могућег ортачења са напредњацима и социјалистима, у великој мери биће одређена судбина владајуће коалиције око Верољуба Стевановића, јер ако би комплетна садашња опозиција наступила јединствено, била би на корак од скупштинске већине.

■ **Неминовност разлаза**

У „Заједно за Шумадију“ званично кажу да нису изненађени „демобилизацијом“ Здравковићевог једанаесторице (по броју

комплетан фудбалски тим), мада не изгледа баш тако, јер је градоначелник у трену отказао раније планирани приватни пут у Америку – да се раздруживање са вишегодишњим партнером не би одиграло у његовом одсуству. На спекулативном плану то открива најмање две „завлакуше“: једна је да је постојала намера да бивши „геседнаестовци“ одлуку о развоју обелодане баш кад је „отац на путу“, а друга – да у Здравковићевом Покрету постоји неко „врло одан Чилету“ који му је откуцао шта ће се десити док је он с ону страну Атлантика.

А да је разлаз „урсоваца“ у Крагујевцу после дебакла на мартовским парламентарним изборима више од нужног организационог прегруписавања, пошто се странка распала, неминован, могло се слутити још кад је Небојша Здравковић из јединственог скупштинског тима (УРС – Заједно) издвојио своју одборничку групу и крстио је Покрет за наш град. Иако су тада обе стране говориле да је то урађено договорно и да се суштински и политички ништа не мења, било је јасно да се Динкићева творевина „расклапа“ на старе „саставне делове“ који, ни обашка ни уједињени, ипак никада нису били једна душа. Некадашњи Г17 и Заједно за Шумадију, уз све прокламације о јединственој политици Уједињених региона Србије, носиле су своје посебности, нарочито видљиве у међусобним персоналним односима.

Здравковић се сада преселио у опозицију са завидним капацитетом у градској Скупштини, номинално је његова одборничка група од једанаест чланова трећа по снази (после Заједно и СНС), али то је тековина прошлог времена и ранијег партнерства. Верољуб

Здравковић је свакако у праву када данас свом дојучерашњем заменику почитава да се уздигао „на његовом имену“ и на рејтингу странке Заједно за Шумадију, јер је и на последњим локалним изборима 2012. године 36 одборничких места освојила јединствена изборна листа УРС – Заједно, а интерном поделом „квота“ у омеру два према један бившем Г17 припао је 12 мандата (једна одборница у међувремену је отишла у напредњаке).

Дакле, данашњи Здравковићев Покрет за наш град, као засебан и опозициона одборничка група, није настао у самосталном изборном наступу пред Крагујевчанима, већ је „отцепљени“ део целине која је добила поверење грађана, што ни Млађан Динкић никада није крио, пре свега на кредибилитету који је странка Заједно за Шумадију имала на претходним локалним изборима.

Чињеница је, додуше, и да је Небојша Здравковић као заменик градоначелника стално био у подебелој сенци Верољуба Стевановића, али сличан статус имао би и било ко други, из чега се могу извучити закључци и о „плусеви-

РАЗЛАЗ ПОСЛЕ ШЕСТ ГОДИНА: ВЕРОЉУБ СТЕВАНОВИЋ И НЕБОЈША ЗДРАВКОВИЋ

МЕДИЦИНСКИ АДРЕСАР

www.paradont.rs

STOMATOLOŠKA ORDINACIJA
PARODONT

Prim. Mr. scij.
SIMIĆ Dr. MOMČILO
specijalista za bolesti usta i zuba

Popravka zuba
Ultrazvučno uklanjanje naslaga sa zuba
Beljenje zuba po Beyond sistemu
Vađenje zuba

Ordinacija: Miloja Pavlovića 10/II-3
Tel: 034/ 333-506, 034/ 388-700; Fax: 034/ 36-04-36
Mobilni: 063/ 631-486; e-mail: paradont@eunet.rs

www.beo-lab.rs

beo-lab laboratorije

SVE LABORATORIJSKE ANALIZE NA JEDNOM MESTU

Ilija Pastera 24, 34000 Kragujevac
Tel: 034 205 901
e-mail: lab.kragujevac@beolab.rs

www.fizioandric.com

Andrić
Ambulanta FIZIOTERAPIJA

* Trauma * Reuma * Neurologija * Manuelna terapija * Celulit * Vakusak

TC Šumadija, Miloja Pavlovića 9
Telefoni: 361-203, 063 605-447
E-mail: andrickg@gmail.com

www.ambulantajokovic.rs

INTERNISTIČKA AMBULANTA
JKOVIĆ

* ULTRAZVUČNA DIJAGNOSTIKA
* ENDOSKOPSKA DIJAGNOSTIKA
* HOLTER EKG-a I PRITISKA
* ERGOMETRIJA
* PREGLEDI SPECIJALISTA

Ulica Glavna 132, Tel: 331 691
E-mail: vesnay@eunet.rs

Логопед
Центар за едукацију Новаковић
Индивидуални логопедски третмани и логопедске радионице
Саве Ковачевића 1/10, Крагујевац
063/7793-197

SPECIJALISTIČKA - ONKOLOŠKA ORDINACIJA
JOVANOVIĆ

BOLESTI DOJKE
ONKOLOGIJA
TIROIDNA ŽLEZDA
ULTRAZVUK
KOLOR DOPLER

34000 Kragujevac, Ul. Glavna 124
034/338-461, 063/434-14-93

WWW.GINEKOLOGIJAPAVICEVIC.CO.RS

DR PAVIĆEVIĆ
GINEKOLOŠKO - AKUŠERSKA ORDINACIJA

Milovana Glišića 15
Tel/fax: 034/ 461 339
034/ 463 333
Mob: 063 / 619 436

НОВА ОБЕЋАЊА ИЗ МИНИСТАРСТВА ЗДРАВЉА

Еликсир младости за занемоћало здравство

Пошто се није водило рачуна о благовременој замени великог броја лекара који ће врло брзо отићи у пензију дефицит кадра који се, мање више осећа на свим нивоима, биће још израженији. Они који остану мораће да раде више, а повећани обим рада резултираће слабијим квалитетом и повећањем могућности да се направи грешка или превид у раду. Најављено запошљавање 500 младих лекара, међутим, само је „гашење пожара“ а не резултат дугорочног опредељења о начину оздрављења српског здравства

Пише Јаворка Станојевић

Најава министара здравља Златибора Лончара да ће, упркос постојећој забрани запошљавања у јавном сектору, држава наћи начин да у наредних шест месеци запосли 500 медицинских радника међу којима највише лекара представљена је као нужан корак у спречавању сценарија према коме би лоше конципирана здравствена политика српско здравство ускоро могла да остави без стручњака, посебно специјалиста.

У Србији XXI века амбуланте и болнице вапе за лекарима, док на тржишту рада први посао узалудно чека више од две хиљаде младих са дипломом медицинских факултета. Поучена ранијим искуствима, ова елитна армија неискоришћених људских ресурса Србије најновије обећање које стиже од актуелног министра здравља прихвата са резервом. Слично је и са здравственим институцијама, посебно онима у мањим местима где млади доктори стижу много ређе него у Београд и велике градове.

Они који верују речима политичара овог пута се могу ослонити на озбиљну изјаву министара здравља који је предочавајући планове државе, уз обећање да ће бити олакшани услови за доделу специјализација, казао:

- Хоћемо први пут да направимо озбиљну концепцију за наредних пет или 10 година и динамику како ћемо запошљавати нови кадар у зависности од тога кад ко иде у пензију или из других разлога одлази из државног здравства.

Када ће тај план бити направљен, ко га ради и на основу којих критеријума, није саопштено, па нису ретки ставови да обећано запошљавање медицинског особља представља само још једно у низу тренутних гашења пожара који, у одсуству озбиљне кадровске политике и усклађивања система образовања са потребама здравствених установа, само краткорочно продужава живот српском здравству.

СПЕЦИЈАЛИСТЕ ПРЕД ПЕНЗИЈОМ НЕЋЕ ИМАТИ КО ДА ЗАМЕНИ

ОСТАРЕЛО СРПСКО ЗДРАВСТВО

Сваки пети лекар старији од 60 година

Према подацима Лекарске коморе Србије, приближно сваки пети лекар који ради у Србији, има више од 60 година, док на другој страни имамо само 896, или 2,8 одсто запослених доктора који имају мање од 30 година. Овоме треба додати неравномерну територијалну дистрибуцију лекара која је довела до тога да чак 18.000, односно 57 процената укупног броја лекара ради у Београду и Војводини, а да преосталих 43 одсто подмирује потребе становништва осталих региона Србије са Косовом и Метохијом.

Директор Лекарске коморе Србије, професор др Драган Делић, истиче да нема спорења око става да су хумани ресурси и сви његови релевантни аспекти, од уписне политике до планског запошљавања, секундарно одабира кадрова и стручног усавршавања, од пресудног значаја за развој. Али, у здравственом систему Србије постоји и општа сагласност да се то се не може видети у примени прећутно прихваћених принципа.

■ Министар у клин, Институт „Батут“ у плочу

- У претходном периоду је свеено занемарена чињеница да постављање темеља за квалитетан и ефикасан здравствени систем није могуће без добре кадровске политике. Пошто се није водило рачуна о благовременој замени великог броја лекара који ће врло брзо отићи у пензију дефицит кадра који се, мање више осећа на свим нивоима, биће још израженији. Они који о-

стану мораће да раде више, а повећани обим рада ће резултирати слабијим квалитетом и повећањем могућности да се направи грешка или превид у раду. Такође треба очекивати дуже листе чекања на терапију и дијагностичке процедуре, а пошто се у оклевању и чекању крију велике опасности за болеснике многи ће, уколико им финансијске могућности дозвољавају, бити приморани да потраже помоћ приватника. Онај ко не буде имао новца платити цех за непостојање кадровског плана државног здравства које финансира својим парам, каже професор Делић.

Насупрот овоме, подаци Института за јавно здравље Србије „Др Милан Јовановић Батут“ оспоравају процене да српско државно здравство пати од мањка лекарског кадра. Батутови подаци наиме говоре да је до краја прошле године у јавном здравственом систему радило укупно 22.023 лекара. Од тог броја 971 доктор био је запослен на одређено време. Такође, ови подаци показују да је у последњих десет година број лекара је у порасту. Тако је са 277 лекара на 100.000 становника, колико их је било у 2004. години, тај број прошле годи-

не повећан на 307 лекара. Овим просеком смо одмакли земљама региона и чак надмашили Хрватску и Словенију.

Мерење овог односа на видело је избацило још једну нашу специфичност по којој је Нишавски округ са 424 лекара у поменутом односу више него двоструко надмашио Сремски у коме на 100 хиљада становника долази 209 лекара. Ова неравномерност је још израженија када се посматра расподела специјалистичког кадра коју боље бројки одсликава летошње затварање Одељења педијатрије у Мајданпеку због тога што је једини педијатар отишао на одмор!?

Да држава заправо не зна колико лекара којих специјалности недостаје здравственом систему говори и чињеница да у Батутовом „Правилнику о ближим условима за обављање здравствене делатности у здравственим установама и другим облицима здравствене службе“ стоји да на нивоу Републике средином 2013. године није било „мањка“ ни анестезиолога, ни радиолога, док сам министар као најдефицитарније специјализације наводи управо анестезиологију, радиологију и патологију.

Захваљујући оваквом мини-

1/ У ВЛАСТИ СВАКО КРИВИ НЕКОГ ДРУГОГ, НИКО НИЈЕ СПРЕМАН ДА ПРЕУЗМЕ ОДГОВОРНОСТ ЗА РАДИКАЛНЕ МЕРЕ: ДР МИЛЕТА ПОШУРИЦА

ДЕФИЦИТ КАДРА СЕ ОСЕЋА НА СВИМ НИВОИМА: ДР ДРАГАН ДЕЛИЋ

Пише Марија Обреновић

ИСТА ПРИЧА НА ПОЧЕТКУ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ: МУКЕ СА УЦБЕНИЦИМА

Књиге моја прећи на другога

Док деца уживају у последњем викенду летњег распуста, родитељи трче својеврсни триатлон. Почетни део ове дисциплине састоји се од оптрчавања од једног до другог рођака и пријатеља у потрази за прошлогодишњим књигама. Мали предаха представља „постовање” недостајућих наслова на фејсбуку и чекање да родитељи годину дана старије деце претресу фиоке и ормариће. Уколико се у неколико наредних дана испод објаве појави коментар да неко има, рецимо, Ликовно Завода за уџбенике, БИГЗ-ову Физику и Радну свеску из француског „Клета” то се у кући дочекује као добитак на бингу.

Наредни корак је обигравање око тезги са половним уџбеницима уз свакоминутно вирање у списак и проверавање коју књигу из, на пример, историје треба упарити са којом радном свеском, пошто се готово по правилу ради о публикацијама различитих издавача.

Финиш трке је одлазак у књижару по неколико последњих при-

На путу до уштеде пред родитељима је читав низ препрека. Неке школе као да се труде да сваке године прекомпонују списак неопходних уџбеника. Против родитеља су се уротили и поједни издавачи мењајући и допуњујући свако наредно издање, тако да оно лањско више не важи. Папазјанији доприноси чак и пројекат поделе бесплатних уџбеника млађим основцима

неколико књига, јер за ову годину остале неће важити пошто је школа изменила списак потребне литературе. Не вреди ми ни да се нервирам. Тако је сваке године, па сам већ навикла, прича Алексја.

Комплет нових уџбеника за старије основце кошта између 13 и 15 хиљада динара, што није мало, иако се могу пазарити и на рате, па је јасно зашто се већина

ше да му треба и књига за ликовно, и за музичко, а за енглески и књига и радна свеска. Пријатељица ми је онда објаснила да се наручују и књиге за изборни предмет. После се питамо што ђачка торба тежи 12 килограма. Шта ће првацима књига за музичко и ликовно, још им само за физичко недостаје, па да лудило буде комплетно, вајка се Ивана.

РОДИТЕЉИ - САМО СПРЕМИТЕ ПАРЕ

ство бити уздрмани монополи издавача и смањен број уџбеника које ђаци носе у школу. Новим законом о уџбеницима, очекује Срђан Вербић, требало би да у потпуности буде промењен начин на који се користе у школама, јер се до сада дешавало да ђачке књиге након завршене школске године остану нетакнуте, а он сматра да би будуће морале бити средство за самостално учење.

Уџбеник је за ученика, не за наставнике. Наставници треба да предају у складу са програмом, а уџбеник да буде средство за самостално учење. Биће једносложније и наслеђивање уџбеника, што нам је до сада представљало проблем. Дешавало се да једна генерација користи један уџбеник, друга већ не може. Мислимо да ће овај закон то поставити на своје место, нагласио је Вербић.

Свака министрова реч јесте на месту јер се „штампање знања” одавно претворило у врло исплатив бизнис који здружено помажу учитељи, наставници и школе, потплаћени различитим семинарима, поклонима, бесплатним припремама... Једини проблем је што није објаснио и на који начин ће то бити учињено, пошто по закону предавачи имају право да сваке године бирају уџбенике и, на крају крајева, уколико сматрају да је то неопходно уводе и нове.

Пројекат поделе бесплатних уџбеника ускратио је учитељима могућност да сваке године ревидирају списак, али је зато допринео инфлацији њиховог броја. Наиме, да би ђацима било омогућено да наследе књиге од претходне генерације, приручници за сваки предмет су подељени на теоријски и радни. Тиме не само што је читав програм покупео, јер је уместо једне потребно набавити две књиге, већ су, по мишљењу психолога Милијаде Живић Илић, оне изгубиле на врло битној вредности која омогућава лакше учење – интерактивности.

Модерни уџбеници су углавном интерактивни и траже од деце да нешто забележе, попуне, имају део са кратким вежбама које су део лекције. То се већ прве године када је почео пројекат министарства појавило као проблем, јер такав уџбеник, који је једно дете већ попунило, није могао да се користи наредне године, па је од издавача тражено да припреме посебне радне свеске уколико желе да учествују у овом програму. Тиме су само изгубили на квалитету. У књизи коју у школи добијају на реверс ђаци не смеју ништа да запишу, подвуку, чиме су, на жалост, ускраћени за врло важну методу активног учења. Ми децу непрестано саветујемо да уче држећи у руци оловку или фломастер, да обележе оно што је важно, запишу неку своју напомену како би им било једносложније

да упамте оно што је неопходно, а сада им је то онемогућено, објашњава наша саговорница.

Она сматра и да је Министарство, уколико је желело да помогне, требало да се фокусира на децу из социјално угрожених породица и омогући им не само бесплатне књиге, већ и школски прибор. Овако се новац из године у годину троши и на оне којима то објективно није било неопходно.

Уџбеник није „свето писмо”

Пројекат бесплатних уџбеника ће, на срећу родитеља чији децаци и девојчице иду у неки од нижих разреда основне школе, бити настављен и ове године. У овдашње школе стигле су нове радне свеске за српски језик, математику и свет око нас, док ће, када су уџбеници за ове предмете у питању, малишани морати да се задовоље онима које је користила претходна генерација.

Идеја Министарства просвете је да литература намењена за музичко и ликовно, која се налазила у оквиру прошлогодишњих комплекта, не буде подељена ђацима, већ да стоји у библиотеци и користи се по потреби. Оно што ће свакако бити препуштено родитељима је да, уколико сматрају да треба, набаве комплет за енглески језик, који ни претходних година није улазио у програм бесплатних уџбеника пошто су у питању публикације страних издавача.

Оно што родитељи треба да знају јесте да поседовање уџбеника није обавезно и нигде у закону не пише да ђак мора да га има или доноси на час, каже Срђана Светозаревић, саветница у Школској управи.

По мишљењу наше саговорнице највећи проблем у читавој причи је заправо то што се настава у далеко већој мери ослања на уџбенике, уместо на план и програм.

Уџбеник је само средство које ђаку треба да помогне у учењу, али се у пракси најчешће дешава да он више служи учитељима или наставницима. Било би много боље, а деца далеко занимљивије, када би их предавачи упућивали да за знањем трагају из више извора. То не само да деца даје могућност да истражују, већ код њих развија и критичко мишљење. Овако се читава ствар поставља као да је уџбеник који је наставник препоручио свето писмо од кога се никако не сме одступити, што је апсурд јер је свака књига из, на пример, историје за један разред моделирана по истом плану и програму, тако да у принципу и нема битних одступања у садржају, појашњава наша саговорница.

На жалост, мало је наставника који размисљају на овај начин. Зато ових дана родитељи бесомучно завирују у спискове „обавезне” литературе и трче триатлон са почетка наше приче.

АКО НЕМА ДРУГОГ НАЧИНА, МОРА СЕ У КЊИЖАРУ

мерака са списка који се на неки други, јефтинији начин не могу пронаћи.

Уколико „триатлон” започну почетком, а истрче до краја августа, маме и тате могу слободно да се упишу у Гинисову књигу рекорда, јер ова агонија обично траје коју седмицу више, тачније до половине септембра, пошто не шаљу сви издавачи уџбенике на време, а и бераз половних у центру града захуктава се тек са првим школским данима.

У књижару само када мора

Крагујевчанка Алексја већ се уверзирала у овој дисциплини јер има четири ћерке. Старије близнакиње су први разред средње школе, млађе ће за неколико дана кренути у седми основне. Наша екипа затекла је Алексју са млађим близнакињама у куповини књига за нову школску годину. Уместо са товаром, из књижаре „Мост” су изашле са једном кешицом.

Купила сам радну свеску из историје, читанку и радну свеску за српски језик и уџбеник за техничко образовање. Само ове четири књиге сам платила готово 3.000 динара. Ишле смо и до уличних штандова, али је испало да су тамо уџбеници који су деци неопходни скупљи него нови. Набављам по један, па ћемо морати да фотокопирамо како би обе могле да уче. Да купујем по два комплекта немам новца, а од старијих ћерки су наследиле свега

родитеља одлучује да у књижари пазари само оно што не успева да пронађе на другим местима.

На жалост, налажење рабљених књига није тако једноставно, јер се на путу до уштеде налази читав низ препрека. Неке школе, рецимо, имају праксу да сваке године прекомпонују списак неопходних књига. Против родитеља су се уротили и поједни издавачи мењајући и допуњујући свако наредно издање, тако да оно лањско једноставно више не важи.

Пројекат бесплатних уџбеника за млађе основце је колико-толико томе стао на пут. Међутим, ни маме и тате деце овог узраста нису сасвим спокојни, иако већ неколико година деца у школи добијају књиге на позајмицу, а радне свеске на трајно коришћење. Наиме, у протеклих месец дана у неколико наврата стизале су различите информације о томе да ли ће пројекат поделе бесплатних уџбеника бити настављен.

Син треба да крене у први разред за неколико дана и мислила сам да ће све књиге добити у школи. Онда сам пре неколико месеци прочитала у новинама како је Министарство обуставило овај пројекат. Прешле недеље се у истом листу појавила информација да ће деца добити уџбенике за српски, математику и природу и друштво, односно свет око нас, како се сада зове овај предмет. Мислила сам да је то то и да нећу ништа морати да купујем, а онда сам на сајту школе нашла списак уџбеника. Тамо пи-

У једној ствари ипак није у праву – веровали или не, али неколико издавачких кућа штампало је уџбенике и за физичко васпитање. На срећу, у крагујевачким школама су разумни за толико па их нису увели у наставу.

Више реда, али како

Министар просвете најавио је средином августа да ће законским решењима које спрема министар-

Срђана Светозаревић:

Родитељи треба да знају да поседовање уџбеника није обавезно и нигде у закону не пише да ђак мора да га доноси на час

ЗАХТЕВИ ПРОСВЕТАРА ЗА СМАЊЕЊЕМ АДМИНИСТРАЦИЈЕ

Папирологија важнија од ђака

Учитељи и наставници више од три четвртине времена проводе у писању бесмислених извештаја, годишњих и месечних планова и поштовању крутих правила, па им од толике бирократије не остаје времена да се баве послом због кога и примају плату, образовањем и педагошким радом

Ове године публици је представљен филм и серија о најпознатијем српском професору Кости Вујићи. Познат по необичним, али делотворним методама учења и васпитања ђака, професор Вујић ишколовао је неке од најпознатијих српских академика. Можда би и данашњи професори понели овакву титулу да могу својим ученицима да се посвете онолико колико је то могао њихов познати колега.

Нажалост, данашњи професори оптерећени су бесмисленим писањем свакаких извештаја, годишњих и месечних планова, поштовањем процедура и крутих правила да им за озбиљан рад са ђацима остаје, како кажу, мање од четвртине времена. Да ово постаје озбиљан проблем српског школства увидели су изгледа и у Министарству просвете, па је од њих потекла иницијатива за смањењем папирологије.

СИСТЕМ ОД НАСТАВНИКА НАПРАВИО ЧИНОВНИКЕ: МИЛАН ЈЕВТИЋ

- Не ради се о томе да је нама тешко, него је бесмислено писати извештаје које нико не чита. Школски програм само за једну годину има сигурно хиљаду страна, тако да би то за све крагујевачке школе била гомила папира до таванице. Такође, дословно поштовање процедуре, коју нам намећу правни оквири, одузима нам, не само време које би посветили ђацима, већ и део педагошког ауторитета. Јер ако

неко вреднује начин на који су извештаји писани, а не однос наставника према ученицима, то урушава углед ове професије, објашњава Милан Јевтић из Уније синдиката просветних радника Србије.

■ Користе креду и раде у учионици

Да се заиста ради о огромној папирологији уверили смо се када смо погледали само годишњи и оперативни план рада наставника, који се попуњава месечно. Тако је, поред назива предмета и наставних јединица које ће обрађивати у том месецу, наставник дужан да напише и тип часа (обрада градива, испитивање или вежба), облик и метод рада, па и место на коме се настава одржава. Ту се најчешће мисли на учионицу, али у упуству за попуњавање се објашњава да уколико се настава изводи у кабинету, лабораторији, школској радионици или неком предузећу, то посебно мора бити назначено.

Још занимљивија је колона наставних средстава у коју професори уписују да користе креду, таблу, уџбенике или аудио-визуелна средства. На крају, остављено им је да напишу које су иновације спровели у којој наставној јединици и да оцене позитивне стране и проблеме који су настали приликом реализације градива.

Слично је и са припремом наставника за часове, која више не служи као подсетник онога што су за тај час планирали, већ са уписивањем исхода, циљева, примењених стандарда и евалуације часа често износи и по неколико страна. Ипак, оно што је најбесмисленије огледа се у оцењивању ученика. Наиме, сваки наставник мора да има књигу евиденције у којој бележи не само датум и питања које је поставио ђаку, приликом испитивања, већ и потпуно тачан и прецизан одговор који је од њега добио. Такође, треба да забележи да ли је одговор био задовољавајући и на ком нивоу је учеников начин размишљања.

- Сваки наставник ће вам рећи да је предавање сада најлакши део посла, јер су успели да нам

огаде и часове када испитујемо ђаке. Деца се стављају у други план, јер потреба за записивањем свега одузима толико времена да када би све то поштовали не би могли ни два ђака да испитамо за један час. Овај систем преузет је из земаља у којима групе имају од 12 до 15 ученика, а предају им наставник и његов асистент, који може нешто и да запише. Код нас, са 35 ученика у разреду ни осамдесетчасовна радна недеља не би била довољна, коментарише наш саговорник.

■ Усавршавање без напредовања

Ако сте, ипак, помислили да је стриктно бележење свега што се дешава на часу, писање разних планова и програма довољно, законодавци се не би сложили са вама, па су наставницима наметнули и обавезу вођења свог и портфолија сваког ученика. То значи да наставник који предаје у десет одељења мора да има око 300 фасцикли у којима чува сваки контролни, писмени задатак, белешке о усменом одговарању и уопште све што се тиче појединачног ученика.

Портфолио наставника је, са друге стране, уско везан за стручно усавршавање просветних радника, што је још један вид бирократизације образовања. Сваки учитељ или наставник дужан је да пре почетка школске године напише лични план усавршавања и тако одреди које ће семинаре и курсеве у току године похађати. Међутим, често се дешава да школа или локална самоуправа

НЕМА ВРЕМЕНА ЗА ДОДАТНЕ И ДОПУНСКЕ ЧАСОВЕ

Видовити наставници

Занимљиво је да су законодавци изгледа предвидели да учитељи и наставници имају способности предвиђања, будући да су у обавези да план додатне и допунске наставе предају на почетку школске године. Можда се у томе најбоље огледа баналност ових процедура, јер како би наставници могли да знају које градиво ученици неће моћи да савладају док га претходно не обраде. Слично је и са додатним часовима за талентовану децу, јер како објашњава Милан Јевтић, на њима би требало да се обрађују теме које су их посебно заинтересовале и због којих су они спремни на додатно ангажовање, а не оне које је наставник изабрао на почетку школске године.

- Посебан проблем је што су деца преоптерећена, јер иако је законско ограничење да имају 25 часова недељно, сведоци смо да у средњим стручним школама имају по 33, а у гимназији 31 час недељно. То значи да само два дана немају по седам часова, па план рада додатних и допунских часова скоро ни теоретски не може да се уклопи у постојећи распоред. Тако да се уместо правих часова држе консултативни састанци са ученицима, при чему се фокус ставља на допунску наставу, објашњава Милан Јевтић.

Недостатак времена посебно утиче на драмску, ликовну, музичку и друге секције, па оне готово никада нису предвиђене распоредом. Ипак, уколико наставник жели да се бави овим активностима, дужан је да после сваког окупљања преда исцрпан извештај о ономе шта је на секцији реализовано, јер у супротном могу да се одржавају и сваке недеље, али у очима школе оне неће постојати.

немају новац да наставнике пошаљу на изабрани семинар, па се то углавном своди на посету оних који су бесплатни или су у питању промоције уџбеника.

- Лични план усавршавања је потпуна бесмислица, јер се углавном због новца не реализује оно што је у њему планирано. Међутим, на крају године наставници подносе годишњи извештај о семинарима на којима су били и онда морају да објашњавају зашто нису остварили оно што су плани-

рали на почетку године. Тако пишемо два извештаја које нико не чита, јер се зна да програм није реализован зато што није било пара, истиче Милан Јевтић.

Сви сертификати добијени на семинарима чувају се у портфолију наставника, који са биографијом и њиховим вештинама и карактеристикама треба да омогуће процену његове компетентности. Наш саговорник објашњава да је то нормално у земљама у којима постоје платни разреди и могућност напредовања у служби, док у нашем систему представља само додатну бирократску обавезу, па се наставници често одлучују да купе типски портфолио и тако смање себи непотребне обавезе. На овај корак одлучују се, пре свега, јер се њихов рад више вреднује кроз уредно вођену документацију него у односу са ђацима.

Просветари су свесни да највећи део ових проблема неће бити решен до измене Закона о образовању, али су охрабрени чињеницом да су у Министарству коначно свесни проблема које бирократија доноси школству. Има и оних који сматрају да ће се усвајањем предлога о смањењу администрације у школама, српски образовни систем вратити у период пре петнаест година, али, како кажу просветари, од тог периода нисмо много ни одмакли, па неће бити велике штете.

Виољета ГЛИШИЋ

ЈАСНИ ПРОГРАМИ И СИСТЕМИ ОЦЕЊИВАЊА

О првацима само позитивно

Посебне замерке Уније синдиката просветних радника Србије имала је на дефинисање планова и програма за ученике са сметњама у развоју и описно оцењивање у првом разреду основне школе. Како је Закон о образовању предвидео неселективан упис, што подразумева да и ученици са посебним потребама могу да упишу редовне школе, потребно је посебно дефинисати програм који ће учитељи примењивати у одељењима у којима има такве деце.

- Закон тражи од професора, односно тима за инклузију да дефинише ове програме, док их је за редовне ученике прописало Министарство. Како је могуће да од професора који по њима нису стручни да одреде програме за редовне ђаке, траже да их напишу за децу са сметњама у развоју. Тражимо да се направи јединствена категоризација на нивоу државе, јер не могу наставници да процене шта је то што таква деца могу и на који начин да савладају, истиче Милан Јевтић.

Сличне примедбе тичу се и описног оцењивања у првом разреду основне школе, јер не постоји јасна категоризација, већ учитељи у књижицама пишу различите формулације које морају бити афирмативне. Тако, уколико дете није савладао читање, учитељ мора да се довија на разне начине да то објасни родитељима, па ће вероватно написати да препознаје сва слова и неке речи. Због тога у Унији траже промену образаца у књижицама и матичним књигама, где ће наставници штампирати оне способности и вештине које су ученици савладали.

ПРОТИВ ОПИСНОГ ОЦЕЊИВАЊА ПРВАКА

НАРКО ПОЉОПРИВРЕДА НАДОМАК КРАГУЈЕВЦА

Брзан- шумадијска Колумбија

Годинама већ полиција сваког августа плени стотине килограма индијске конопље у атару села Брзан, до сада више од тоне. Екипа Крагујевачких у Брзану у потрази за засадима, али је то скоро немогуће без сведока. А сељаци виде, али ћуте и гледају своја посла

Пише Марија Раца

У атару села Брзан, на осам километара од Баточине и око 35 од Крагујевца, већ годинама полиција сваког лета сече стотине килограма индијске конопље, која тамо врло успешно расте. Да није успешних привредника, прва асоцијација на ово село било би узгој марихуане. Индијску конопљу нарко ратари саде на њивама близу реке Мораве, јер марихуана "воли воду", кажу упућени. Нико у Брзану неће да говори ко је кад узре коси, ако се изузме полиција. Чувари закона током последњих неколико година само у Брзану су пожњели више од тоне индијске конопље. То је оно што су открили.

Њиве под индијском конопљом у Брзану је тешко наћи, бар новинарима. Посађена је близу Велике Мораве, али даље од путева којима се аутом може проћи. Тамошњи мештани се смешкају, кажу "погледај боље, свуда је има".

■ Зид ћутања виши од конопље

Носећи пар пива у кеси, у повратку из продавнице, један мештанин објашњава да из правца мотела "Кошута" ваља ићи километар путем ка Брзану, па лево испод пруге и ауто-пута. Одатле треба возити право у њиве, те све време напред до Велике Мораве. Од прашњавог пута ка обали реке води бар двадестак пута, што лево, што десно. Понеки од њих могао би да буде и пут до сакривених парцела под индијском конопљом. Судећи у ком је стању "главни" пут кроз моравску равницу, споредни би сигурно

ДИВЉА КОНОПЉА КАО „МАСКА“ ЗА МАРИХУАНУ: СЛАЂАН МАРИНКОВИЋ

значи крај за новинарски "пунто". Поред пута на сваки километар-два, налази се по која викендица или стара кућица. Крај једне чује се пумпа за воду, иза куће велика њива под паприком. Слађан Маринковић са двојцом синова полива башту. На питање, где ту има њива под индијском конопљом, подозриво гледа у намернике. Кад схвати да су у питању новинари мало му је лакше.

- Виђао сам полицију кад прође отуда, више пута, годинама. Увек су ишли даље овим путем, та конопља је ближе реци. Воли воду! Ево, видите, овде има дивље конопље у свакој врзини крај пута. Некада је народ садио обичну, индустријску конопљу, па је од ње направљено одело. Ови што саде индијску конопљу често је посеју између њива, не на целој парцели. Има је и усред њиве са кукурузом, а полиција дође кад конопља прерасте кукуруз, по пријави, објашњава Маринковић.

Тек мало касније, овај човек признаде да је бивши полицајац. Такође је одличан домаћин и добар човек, те остави паприку и синове у њој, и пође новинарима да помогне у трагању за пољима под индијском конопљом. У војњи све дубље кроз атар ка Морави, Маринковић каже да би се до правих места могло стићи само "лада нивом". После релија током кога су

трава и камење одрали ауто одоздо, а шипрајце крај пута гребало лице кроз прозор, стиже се до њива на домак реке. Тамо - ри боловци.

Упитани о конопљи, сви утихнуше. Не желе да "распредају" причу превише, често њих неколико пријатеља остану да ноће у викендици. На питање како се зову, један одврати - а како ћеш знати кад ти кажем име да сам тај? Никако, одговор је новинара. Он рече да се зове Драган.

■ Познаћеш је и по смраду

- Нема конопље нигде окол и има је свуда, ако потражиш како ваља. Али, што би тражила, што ти то треба? Овде сељаци виде, али ћуте и гледају своја посла. Зашто неко да ризикује батине или још горе? Много је запуштених њива окол, тамо саде. Крај пута уз саму реку је огромно шипрајце иза кога се може посадити те конопље вредне, брат брату, око 40.000 евра. На Морави је, овде у Брзану, и једно острвце - рођено за узгој конопље. Док си долазила овде, прошла си 12 споредних путева, иди њима и наћи ћеш, каже Драган.

Његов старији колега објашњава да се близина њива под дрогом може проценити и по мирису. Трава "смрди", бар овим људима.

- Ако је већа површина, рецимо око 40-ак биљака, осећа се њен

мирис. Она има смолу која се на далеко осети. Било је случајева да људи посаде око њиве по пар редова индустријске конопље, која није дрога, и то само да би тај смрад терао бубе и инсекте. Човек неће да прска, него кромпир брани конопљом. Неко га пријави, и нагуби због кромпира као да је нарко дилер. Било је и случајева да са тих наркоманских њива ветар разнесе конопљу на парцелу поред, па опет "ради" полиција, а није у питању намерна производња. Ето, проблем је и то што се полиција не разуме у пољопривреду, закључује саговорник Крагујевачких.

Да прича о њивама под марихуаном није хтео ни пољопривредник средњих година који је невољно зауставио трактор и искључио мотор. Сишавши на прашњави пут само је пристао да каже да нарко ратари који обрађују земљу у Брзану раде то врло озбиљно и имају знање које треба да има сваки пољопривредник.

- Њиве под индијском конопљом ничу крајем марта, а жетва и хапшења почињу крајем августа, све до октобра. Знање о земљорадњи произвођачима не мањка. Читав посао не разликује се много од узгајања парадајаза или бораније. Они спреме и притке и канале којима се њива "ишпарта", да биљка, када порасте не би падала и ломила се. На њивама смо виђали пластичне канте, прскалице са пестицидима, за поливање. Биле су ту и противградне мреже, налик мрежи од које се праве цакови за паприку, па марихуани ни град ништа није могао. Ако је њива даље од воде, крај засада чак ископају базен дубок око метар, а у њега поставе најлон. Ту се накупља вода за заливање. Листови биљке, они при тлу, чупани су и бацани на земљу, да остане дуже влажна. Око њива на брду је чврсто испреплетано

ТЕШКО ПРИСТУПАЧНЕ ЊИВЕ УЗ МОРАВУ „ИДЕАЛНЕ“ ЗА НАРКО ПОЉОПРИВРЕДУ

један мали што се дрогира и сади траву" и ту се објашњавање заврши.

У овом делу Шумадије боље упућени тврде да у Брзану индијску конопљу саде Крагујевчани, мада се помињу и Баточинци, и то "они што стално седе по кафићима, а возе добра кола". Купци су опет Крагујевчани, али и Јагодинци. Они су и купци и препродавци.

Мада сељаци у Брзану разговор о силној конопљи, код њих посеченој протеклих година, не замећу тек тако, о суштини проблема и кажу коју реч.

- Живимо у држави где се млади поносе ако ништа не раде, показују свима да су у кафани по читав дан, а возе "ауди А6" и носе "кајлу" око вртата. Онда се ови други питају - зашто би седили паприку на прадедовским имањима, или кукуруз, кад од тога не може лепо да се живи. Није њима тешко да уче. Како су научили све о марихуани: те где да је саде, која је мушка, а која женска биљка, како да је штите од града - све то знају. Што да саде кукуруз кад ће од конопље за дрогу да зараде бар 10 пута више. У Србији је престиж бити нерадник са парам, очајан је овај сељак из Брзана.

У наступу беса и јада још додаде "ето, рађа на нашим њивама шта 'оћеш, онако како бог заповеда, ал' ми жоћемо да будемо Колумбија".

ОД 2009. ДО ДАНАС

Полиција
Йосекла милион
евра

Од заплених 200 килограма индијске конопље добија се до 40 килограма осушене марихуане, процењују стручњаци. Грам марихуане на крагујевачком уличном тржишту продаје се за 500 динара.

Од 2009. године полиција је посекла, само у већим акцијама, 1.242 килограма "свеже" индијске конопље. Да је она стигла до оних који су је садили, сушењем би се добило 248 килограма марихуане. На тржишту би толика марихуана вредела 124 милиона динара или 1,06 милиона евра.

пруће, да не би прошле дивље свиње и да се засад заштити од погледа радозналаца и ловаца, објашњава тракториста.

■ Престиж бити богати
нерадник

На питање ко сади толику дрогу у Брзану ни један саговорник Крагујевачких није хтео да одговори. Сви рибаљовци "потегли" су пиво после тог питања, тракториста се насмејао и продужио својим путем, радник у оближњем стоваришту дохватио се дасака које је требало померити. Најстарији од ових људи рече да "има ту

ПОЛИЦИЈА НЕ СТАЈЕ СА УНИШТАВАЊЕМ МАРИХУАНЕ У БРЗАНУ

Ове године – четврт тоне, а тек почела сезона

- Средином августа ове године, полиција је посекла 127 килограма, па још 108 килограма индијске конопље у Брзану, укупно 235 килограма. Толики засад крагујевачки оперативци су секли током целог дана. Конопља је сечена по њивама, врзинама и крај самог пута. Када се та марихуана осуши, на уличном тржишту вреди 280.000 евра.

- Средином августа 2013. полиција је открила на више места у атару села Брзан заседе око 200 килограма индијске конопље.

- Средином августа 2012. године полиција је пронашла и запленила 640 килограма марихуане у сировом стању на неколико локација у општинама Баточина и Аранђеловац. То је била највећа заплена те дроге у Шумадији у пар претходних година. Већа количина нађена је у атару села Брзан, на више локација поред Велике Мораве, а знатно мања на подручју општине Аранђеловац. Стабљике марихуане биле су више од два метра и спремне за брање.

- Августа 2009. године полиција је за пет дана посекла 167 килограма индијске конопље у атару села Брзан. Конопља је била засађена крај саме реке Велике Мораве.

СВАКЕ ГОДИНЕ У АВГУСТУ И СЕПТЕМБРУ ПУНЕ РУКЕ ПОСЛА ЗА ПОЛИЦИЈУ: ЈЕДНА ОД ЗАПЛЕНА БРЗАНСКЕ МАРИХУАНЕ

ЗАНИМЉИВО ИСТРАЖИВАЊЕ САЊЕ МИХАЈЛОВИЋ

Бели красуљци хладе планету

У оквиру програма астрономије у Истраживачкој станици Петница млада Крагујевчанка дошла је до занимљивих одговора на питање шта би се десило када би наша планета била насељена само биљкама

Шта би се десило, рецимо, када би Земља била насељена само биљкама, које би међусобном разменом енергије регулисале температуру на планети, питање је које је себи поставила млада Крагујевчанка Сања Михајловић, а потом, дошла и до врло занимљивих резултата.

Она је у оквиру програма астрономије у Истраживачкој станици Петница прво написала рачунарски програм, који јој је омогућавао да добије зависност температуре планете од времена, у случају када је она ненасељена. Затим је моделовала насељавање планете, користећи црне и беле красуљке, а терморегулацију, коју они врше, посматрала је у временском интервалу од осам милијарди година.

Цео систем се заснива на вероватноћи. Планета је подељена на поља и у зависности од његове температуре постоји одређена вероватноћа да ће на том пољу да никне бели или црни красуљак или да ће то бити гола земља. Температура поља одређује се у зависности од енергије које свако поље има, а на основу зрачења које му стигне са Сунца и које оно емитује у свемир, као и дифузије,

односно међусобне размене енергије између њих, објашњава овај компликовани статистички модел Сања Михајловић.

Полазећи од односа одбијеног и упијеног зрачења, закључила је да бели красуљци аутоматски хладе планету, јер одбијају више зрачења, док је црни загревају. Њихов однос и размена енергије доводи до терморегулације планете.

На почетку насељавања јавља се већи број црних красуљака, јер њима погодује виша температура и они се појављују како би загрејали планету. Како време протиче, температура расте, смањује се број црних и повећава број белих, који својим утицајем хладе планету и држе њену температуру оптималнијом, објашњава наша саговорница.

Помоћу овог модела добила је график зависности просечне тем-

САЊА ПЛАНИРА ДА СЕ БАВИ НАУКОМ

пературе планете од времена, а у поређењу са оним када је планета ненасељена показало се да су красуљци спустили њену температуру за око десет степени

и држали је нижом око милијарду година. Иако изгледа да су њени резултати супротни важећем становишту по коме се температура на Земљи повећава са насељавањем, она објашњава да је то тачно када говоримо о људима. Међутим, када би планета била насељена само биљкама, оне би својом терморегулацијом довеле до смањена температуре.

Сања објашњава да је најбоље у науци када дођете до неког проблема и онда покушавате да схватите где сте погрешили и пролазите поново кроз читав процес и метод, све док не добијете смислене резултате.

Програмирањем сам почела да се бавим тек када сам изабрала пројекат. Био је то велики изазов, али је било и занимљиво, јер осетите велику радост када нешто почне да ради онокако како сте замислили. Планету сам моделовала као равну, али за јесењи семинар планирам да је поставим као сферу и очекујем нешто другачије резултате. Како се померамо ка половима, поља треба да буду све мања, да примају мању количину зрачења и зато би ту требало да буде хладније, са више белих

красуљака, а у близини екватора истиче да је астрономију заволела још као мала, читајући бројне књиге и енциклопедије о планетама и звездама. Као и сву децу занимала су је пространства свемира и путовање у далеке галаксије, али је у Петници научила да је астрономија више од прича о звездама, да се заснива на астрофизици и да има доста математике, због чега се још више заљубила у њу.

Боравак у Петници је невероватно искуство. Научила сам о астрономији далеко више него што сам икада мислила да ћу имати прилику. Петница је невероватна институција у коју треба да оде свако ко је у могућности. Тамо није најбитније знање које стекнемо, већ ентузијазам, који је просто заразан и та размена енергије између полазника која је невероватна. То је оно што нас подстиче на даљи рад и уколико се неко двоуми да ли да се бави науком, тамо ће сигурно добити право усмерење, објашњава ова Крагујевчанка.

Њој додатно усмеравање ка науци није било потребно, будући да је ове године уписала Електротехнички факултет у Београду. Највише је занима физичка електроника и мада мисли да инжењери данас имају бољу перспективу, планира да се по завршетку факултета бави научним радом. Жели да јој области рада буду различите, да све испроба и онда закључи шта јој најбоље лежи.

Виолета ГЛИШИЋ

CityVision
MESTO OGLAŠAVANJA USPEŠNIH!
LED EKRAN U CENTRU GRADA

NOVA ERA
SPOLJAŠNJEG OGLAŠAVANJA

Bilbordi kakve ste oduvek želeli!

TOP LOKACIJA:
STROGI CENTAR KRAGUJEVCA
Najprometnija raskrsnica i početak pešačke zone

POZOVITE 302-852 i uz nagradni kod: "kgnovine" dobićete 10% popusta za reklamu

OPREMITSE NA VREME NEVEROVATNE CENE!
Popusti do **50%** od 25.08. do 10.09.2014.

 4590.- 3440.-	 Lepak u stiku, 21g 87.- 59.-	 Gumica za brisanje 45.- 32.- Hemijska olovka Tikky 259.- 209.-
 Školski ranac Pirates 2111.- 990.- Školski ranac Faries 4065.- 1990.-	 Grafitne mine 0,5 HB Zarezač 1 rupa 25.- 15.-	 SL 160-VER 584.- 369.-
 Vodne boje 1/12 110.- 79.-	 Lepljiva traka + držač 372.- 239.- Lepljiva traka 15 x 33 47.- 32,90.-	 Drvene bojice 1/12 289.- 189.- Pernica 1 zip 28 elemenata 419.- 209.- CARIOCA 1625.- 899.-
 Tehnicka olovka i šestar 129.- 64.-	 Geometrijski set 1/4, 19 cm 105.- 79.-	 X41*002 5190.- 3690.-

Mogućnost plaćanja na 4 rate putem čekova građana.

STYLOS
MALOPRODAJA:
KRAGUJEVAC: TC Plaza
tel: 034/ 6100 350

КОНТИНЕНТАЛАЦ

О КРАГУЈЕВЦУ УВЕК САМО ЕМОТИВНО

Мало нас има да би се свађали

Док је могао Јове Мратинковић долазити у Крагујевац из далеке Аустралије сваке године. Сада су се посете проредиле на сваку другу-трећу. Ипак, незаобилазан је на скуповима својих Парканаца и Вашаранаца...

- Морали би боље да се слажемо, више волимо и поштујемо. Ми смо такви и овде у Шумадији, али и свуда у свету, где сам имао прилике да са нашим људима живим, радим и сарађујем. Ми смо свуда исти. Нико те не цени док си жив, сви те оговарају, а одају ти пошту и почаст кад умреш. Тад је касно, закључује Јове.

Због тога он увек са пуно најлепших и одабраних емоција воли да помене и истакне своје Крагујевчане. Пре свега, галантно, не пропушта да наброји све

новинаре са којима је сарађивао, од најстаријих, легендарне браће Стаменковић, преко Живе Ђурковића, Голуба Лазаревића, Ивана Павловића, Свете Савића... Ту су и његови бројни пријатељи.

- То су људи, великани, који су одувек граду давали посебан шарм и шмек, било да је реч о боксерима попут Бабее и Сорге, мојим колегама из света фудбала Жилавка, Саве Пауновића, Чавке Радивојевића, браће Јоцић - Милета и Суље Дентисте, великих глумаца Љубе Тадића, Гидре, Бобе Динића, Пендуле, Мини-макса, којег сам обожавао, Макета Сликара, који је ликовно овековечио град, набраја Јове, унапред се извињавајући ако је некога пропустио.

Од челних људи града који су на њега оставили утисак да су за Крагујевац учинили највише колико су могли су Галовић из некадашњих гарнитура и данас Верко.

СА „ОЛИМПИЈАКОСМ“ У САД ОСВОЈИО ВИШЕ ТРОФЕЈА (ЈОВЕ ЉУБИ ПЕХАР)

аустралијски куп и то баш његовим поготком у финалу (слика на којој љуби лопту).

Каријеру наставља у италијанском клубу у Аустралији „Триестини“, а потом преко „пољске везе“, јер му је супруга Пољакиња (види антрфиле) и у „Полонији“. Поново игра и у „Словану“, али из Сиднеја, чији су играчки састав махом чинили фудбалери чешког и словачког порекла, а Јове је у том тиму поново у двострукој улози, и као играч и као тренер.

Седамдесетих година одлази у Америку, где је играо у Чикагу у тимовима грчких власника „Олимпикс“ и „Херкулес“. Запажене игре у тим клубовима довеле су Јовета до „Ол старс“ тима америчке лиге и чак две утакмице са легендарним Пелетом и његовим „Сантосом“.

- Изгубили смо обе, али сам се ја упознао и дружио са Пелеом.

У САД је обавио дошколовавање, завршивши за медицинског техничара, и потом годинама ради као „медицински брат“ на инхалацији и педијатрији.

Наставио је и своје тренерско дошколовавање у Африци, Југославији и Грчкој, али је и даље играо. Последњу утакмицу је одиграо 1978. године, већ као четрде-

ЈОВЕ ПОРЕД ПЛОЧЕ СА ЊЕГОВИМ ИМЕНОМ У „КУЋИ СЛАВНИХ“ АУСТРАЛИЈСКОГ ФУДБАЛА

сетогодишњак, а једном је морао да се пријави да је десет година млађи како би му дозволили да игра.

У Африци, у Лагосу, провео је 1974. године шест месеци као тренер младе репрезентације Нигерије и већ тада пророчански за „Темпо“ (који уредно чува у свом клипингу) најавио велики успон афричког и нигеријског фудбала. И тако и би.

Његовој тренерској одисеји у Грчкој претходи рад на клубу „Кожуфа“ из Ђевђелије и

гњиланске „Црвене звезде“, а од 1980. године је тренер „Пансераикоса“ из Солуна. У Грчкој се задржао све до 1992. године тренирајући тимове попут „Флорине“, коју је спасао од испадања из лиге, а био је и тренер репрезентације области Серон. У једном тренутку у Грчкој је тренирао чак два клуба.

Године 1992. поново се враћа у Аустралију. Иако је раније живео у Мелбурну и Сиднеју, сад се скрасио у Бризбејну и одмах латио тренирања и мушке и женске репрезентације државе Квисленда, српског тима „Кингс“ („Краљеви“), а и данас је активан као саветник, мотиватор, технико... у клубу „Пантерси“.

Али Јоветова фудбалска књига још није заклопљена. Прошле недеље, обилазећи сестру Олгу која живи у Кучеву, у којем је тренирао локални „Звижд“ и провео га кроз два ранга за две сезоне, био је ангажован, на молбу пријатеља, да одржи предавања пионирима новосадске „Војводине“ који су у Хомољу били на припремама. Мали играчи су дечијим рукописом „дали аутограме“ свом чика Јовету за његову животну и фудбалску књигу у којој још очигледно има места. Па, тек су 104 клуба, тима и селекције у њој.

ЈОВЕ (ПРВИ С ЛЕВА) ПРОШЛЕ НЕДЕЉЕ ДРЖИ ПРЕДАВАЊЕ ПИОНИРИМА НОВОСАДСКЕ ВОЈВОДИНЕ

Градско веће, на основу члана 27. Одлуке о Градском већу („Службени лист града Крагујевца“, број 7/12-пречишћен текст и 42/12) у вези члана 56. став 1. и 3. и члана 66. став 7. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник Републике Србије“, број 129/07) и Одлуке о расписивању јавног огласа за заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе, број:111-18/14-В од 19.августа 2014. године, расписује

ЈАВНИ ОГЛАС

за заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе

I

Расписује се јавни оглас за постављење:
- заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе.

II

За заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе, може да конкурише лице које испуњава :

а) Опште услове и то:

- да је држављанин Републике Србије,
- да је пунолетно;
- да има општу здравствену способност;
- да није под истрагом и кривично осуђиван.

б) Посебне услове и то:

- завршен правни факултет, положен испит за рад у органима државне управе и најмање пет година радног искуства у струци.

ПОСЕБНА НАПОМЕНА: Под завршеним факултетом подразумева се високо образовање стечено на студијама другог степена, односно на основним студијама у трајању од најмање четири године, односно НЕ ПОДРАЗУМЕВАЈУ се факултети са трогодишњим студијама.

III

Уз пријаву на јавни оглас, као доказ испуњености услова из поглавља II ове одлуке, кандидати подносе следећу документацију:

1. Извод из матичне књиге рођених
2. Уверење о држављанству,
3. Оригинал или оверену фотокопију дипломе о завршеном факултету,
4. Оверену фотокопију радне књижице,
5. Оверену фотокопију потврде о положеном стручном испиту за рад у органима државне управе или положеном правосудном испиту,
6. Уверење да се не води истрага за кривична дела,
7. Уверење да лице није осуђивано за кривична дела,
8. Уверење о општој здравственој способности и
9. Лична и радна биографија.

IV

Рок за пријављивање на јавни оглас из поглавља II овог Огласа, је 15 (петнаест) дана од дана јавног оглашавања у средствима јавног информисања.

Пријаве са комплетном документацијом слати у затвореној коверти Градском већу, са назнакама:

- „За Комисију за избор кандидата за заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе - Пријава на оглас за заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе“, Трг Слободе број 3, 34000 Крагујевац
- „НЕ ОТВАРАЈ“

Пријаве из става 1. овог поглавља могу се доставити:

- путем поште или
- лично у Пријемну канцеларију - улазни хол у згради коју користе органи Града, Трг Слободе број 3 Крагујевац.

V

Комисија за избор кандидата за заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе ће у року не дужем од 15 дана од дана јавног оглашавања извршити избор кандидата за заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе и Градском већу доставити предлог на одлучивање.

VI

Заменика начелника Градске управе за послове локалне самоуправе и опште управе из поглавља II овог Јавног огласа поставиће Градско веће на период од пет година.

ПРВИ „БЕЛЕМ ФЕСТ”

Добра музика и чувени гурманлуци

Концерт бенда „Кал”, наступ градског ансамбла из Новог Пазара и групе „Форте пиано” из Крагујевца, уз мађарски гулаш, мантије и ромске ражњиће обележиће први „пилот” фестивал под називом „Белем фест”.

Како најављују организатори, то је нови модел промовисања културних, традиционалних, верских, историјских и других вредности националних мањина које живе на територији Републике Србије, међу припадницима већинског становништва, путем директног упознавања грађана са историјом,

ГРУПА „КАЛ”

религијом, језиком, традицијом и културом националних мањина које су присутне (или не живе) у њиховим локалним заједницама.

Овај путујући фестивал промо-

ције националних мањина Србије, одржаће се у Крагујевцу, у четвртак и петак, 28. и 29. августа. Активности „Белем феста” реализоваће се организовањем промоције националних мањина путем форми културе и уметности (музички концерти, народне игре, промоције кухиња), форми јавног заговарања

(предавања, трибина, дебата, радионица на тему историје и традиције, религије, међусобних односа, језика, културе).

Фестивал почиње у четвртак, у Дому омладине, од 19 часова, када ће се одржати трибина „Религија као извор толеранције?”, а учесници ће бити представници Исламске заједнице у Србији, Римокатоличке цркве и Српске православне цркве.

У музичком програму наступиће градски ансамбл из Новог Пазара, група „Форте пиано” и бенд „Кал”. У оквиру фестивала планирана је трибина и промоција кухиње националних мањина

у музичком програму наступиће градски ансамбл из Новог Пазара, група „Форте пиано” и бенд „Кал”. У оквиру фестивала планирана је трибина и промоција кухиње националних мањина

- Промовисањем поменутих вредности утицаће се на смањење стереотипа и предрасуда према мањинама, који су присутни на високом нивоу, посебно међу млађом популацијом већинског становништва у Србији. Како је за овакво стање највећа одговорност међу политичким и културним елитама које заговарају ксенофобију, а са друге стране – исти млади нису никада били у прилици да се лично упознају са представницима поменутих и других националних мањина, наш пројекат има за циљ успостављање директне комуникације већинског становништва Србије и националних мањина. Посебно оних, које нису присутне у циљној локалној заједници. Зато се наша форма промоције културе националних мањина и зове „Белем фест”, по опште познатој ромској химни „Белем, белем” – „Путујем, путујем”, јер ће

путovati, односно обилазити градове и општине у Србији, наводи се у саопштењу организатора.

На Тргу испред Прве крагујевачке гимназије, у петак, од 20 часова, планиран је музички програм на којем ће наступити, најпре, градски ансамбл из Новог Пазара и група „Форте пиано” из Крагујевца, а потом и група „Кал”.

Друге вечери фестивала планирана је и дегустација кухиња националних мањина, а на менију ће се наћи чувени гурманлуци: мађарски гулаш, мантије и ромски ражњићи.

Иницијатори и организатори „Белем феста” су крагујевачке организације цивилног друштва „Рома центар” и невладина организација „Милениум”, а како је најављено, ове године реализоваће се пробна „пилот” верзија фестивала само у Крагујевцу, коју је подржало Министарство културе и информисања Републике Србије. М. Ч.

ПОЧИЊЕ СЕЗОНА У ТЕАТРУ

Аранђеловац, па Јоакимини шерфести

Књажевско-српски театар нову позоришну сезону отвориће у суботу, 30. августа, у Аранђеловцу, на затварању 49. смотре уметности „Мермер и звуци”, када ће извести представу „Убити птицу ругалицу”, по тексту Харпер Ли и у режији Небојше Брадића. Ускоро ће бити објављен и репертоар за септембар на матичној сцени.

Традиционално, од 7. до 15. октобра, одржаће се девети међународни „Јоакимини шерфест”, а тема овогодишњег фестивала је „Рат у нама и око нас”.

И ове године селектор је Горан Цветковић

- „Рат у нама и око нас” је трајно стање ствари, а поготово у дру-

штвима као што је наше, у такозваној транзицији, у временима кад се, ево већ четврт века распада нешто што је стварано вековима и где се уз најгрозније ратовање и преваре стварају декадентне и неуспешне кнежевине, спремне да се сутра распадне или трајно предају великим силама, као додатни посед, и кад људи остају без наде у празнини историјских турбуленција, напуштени и обезглавени.

Зато смо, састављајући репертоар овогодишњег фестивала покушали да представима, које су уврштене у такмичарски програм одгонетнемо могуће узроке, да прати-мо развој и да сагледамо неке облике тог фаталног рата. Поред то-

га, покушали смо да саставимо репертоар од представа насталих на текстовима врхних аутора – као што су Роналд Харвуд, Ежен Јонеско, Хенрик Ибзен, Тадеуш Свободанек и других, а у режији редитеља са искуством и реномеем. Видећемо представе Владимира Милчића, Дина Мустафића, Небојше Брадића, Снежана Тришић и Примоза Беблера, наводи Цветковић.

На Фестивалу ће учествовати, у конкуренцији за награду позоришта из Будимпеште, Нове Горице, Бања Луке, Зенице, Тузле, Вировитице, Београда, Кикинде и Скопља.

У данашњим тешким финансијским условима крагујевачка публи-

ка видеће поново, један добар фестивал значајних представа које ће јој понудити одговоре на потенцијална питања о друштву у коме живимо, приказати естетски узбудљиве сценске игре и уприличити уживање.

У пратећем програму 9. „Јоакиминтерфеста” биће организоване промоције, округли столови и панел дискусије, а на дан отварања фестивала у фоајеу Књажевско-српског театра планирано је и отварање изложбе графика Слободана Бате Недељковића редовног професора Академије уметности у Новом Саду. Тема изложбе је „Легенде и митови античког театра”.

„УБИТИ ПТИЦУ РУГАЛИЦУ” - СЕЗОНА ПОЧИЊЕ У АРАНЂЕЛОВЦУ

„ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО” НАГРАЂУЈЕ

Између истока и запада

Два најбржа читаоца „Крагујевачких” биће и овог петка у прилици да својој библиотеци додају занимљив наслов „Вулкан издаваштва”. Реч је о књизи Терезе Ревај „Друга обала Босфора”. То је љубавна прича између истока и запада: у светлу револуције и у праскозорје модерног света, нова Турска израња из пепела некадашње отоманске раскоши, а једна млада жена открива дах независности и слободе.

Француска ауторка Тереза Ревај, која је прошле године била гост Сајма књига на „Вулкановом” штанду, представља се новим историјским романом инспирисаним Турском с почетка 20. века. Радња је смештена у Истанбулу, новембра 1918. године. Бајковити град налази се под жестоким окупацијом савезника, победника Великог рата. На обалама Босфора, између истока и запада, намећу се болни избори.

Лејла је млада супруга секретара султана Мехмеда VI. Њена свекрва, Черкескиња, приморана је да поштује традиционалне обичаје, али када се у њихову кућу усели француски официр и његова породица, живот уређен по строгим правилима разбија се у ситне комаде. С друге стране, капетан фрегате Луј Гардел не може да се одупре опојним искушењима космополитског града који врви од белих Руса, побеглих пред налетом бољшевичке револуције. За Турке који се опире разбијању земље, кућно је час отпора. Лејла се ангажује у борби упркос страху од непознатог, а сусрет са Хансом Кестнером, археологом из Берлина оданом Мустафи Кемалу, уздрмаће њен живот. Побуњена Анадолија тада постаје декор страшне забрањене љубави.

Потребно је да у петак, 29. августа, позовете 034 333 116, после 10 часова и добићете ову књигу. Добитници ће своје књиге моћи да преузму у књижари „Вулкан”, која се налази у Тржном центру „Плаза”.

ПЕРГАМЕНТ У „МОСТОВИМА БАЛКАНА”

Сликарска подлога и духовни простор

У галерији „Мостови Балкана”, у среду, 3. септембра, биће отворена изложба слика и концертна књига на јагђењем пергаменту Лепосаве Милошевић Сибиновић. Овом поставком уметница се представља са сопственим уметничким визурама и креацијама на пергаменту. Ту подлогу, на којој слика, изванредно осећа, односно потпуно се ликовно саживљава са материјом пергамента. Иначе, концертна је израз за савијање табака у облику хармонике, тако да се сваки следећи лист савија у супротном смеру.

У каталогу изложбе Јасмина Тутуров, ликовна критичарка наводи да на неким композицијама уметница користи само симболе-знаке (као рецимо на концертној књизи „Крст”).

- Сликарска варира једноставан, а моћан, значењем свеобухватан, архетипски облик крста. Да би ликовним изразом истаkla духовну еманацију овог знака користи и симболику златне и плаве боје, као и силуете два мала анђела. И опет светло, кроз рупичасто пробушен пергамент улази у слику, као посуда-шње присуство Божанског. На извесним делима, сликама на пергаменту или књигама концертнама, уметница представља свет цели-

ЛЕПОСАВА МИЛОШЕВИЋ СИБИНОВИЋ: КРЕАЦИЈА НА ПЕРГАМЕНТУ

не микро и макро космоса, човека, земље и неба. При том користи поједнако измаштане, надреалне облике и симболичне форме. Све је на композицији крајње једноставно, геометријски стилизовано, а некад су у живот целине спојени геометријски и органски облик сабирајући у себи снагу и нежност, каже

Јасмина Тутуров.

Лепосава Милошевић Сибиновић рођена је 1950. године у Чачку, а дипломирала је на вајарском одсеку Академије примењених уметности у Београду, 1974. године. На истој похађала постдипломске студије, а након тога постала је стипендиста владе Мексико.

Члан је УЛУПУДС-а и УЛУС-а, а до сада је излагала на око 90 самосталних изложби и ауторских пројеката у Београду, Паризу, Мексико ситију, Акапулку,

Сан Мигуел Аљендеу, Буеносаиресу, Сарајеву, Бања Луци, Софији, Пловдиву, Великом Трнову, Сливену. Излагала је на око 500

колективних изложби у земљи и иностранству. Дела јој се налазе у бројним галеријама и музејима. Бави се скулптуром, сликарством, ауторским пројектима и различитим видовима представљања уметности у земљи и свету у које је укључила 150 уметника широм света.

СТАРИ И НОВИ ДИРЕКТОРИ УСТАНОВА КУЛТУРЕ

Скоро ко' Руси

Пре неколико недеља дошло је до декомпоновања градске власти, а то су на својој кожи осетила (за сада) два директора овдашњих културних установа: Зоран Ђорић, директор Позоришта за децу и Златко Милојевић из Спомен-парка. На њихово место сели су као вршиоци дужности Јелена Стојановић Патрногић и Славољуб Јовановић

Пише Мирослав Чер

Готово пре пуних десет година, на једном заказаном интервјуу код тек постављеног „тазе“ директора срео сам познаника, госта из иностранства, који је управо излазио из канцеларије новог дише. Онако успут, потпуно збуњено, на енглеском ме упита „а где је директор, шта се побогу догодило“. Одговорих му да је управо изашао из његове канцеларије, ал' он ме још збуњеније упита:

- Ма знам то, ал' где је стари директор? Шта се догодило!

- Дошло је до промене власти, сасвим нормално му узвратих, али нажалост, човек са запада ме није разумео.

Како нови директор не би чекао, замолио сам га да ме сачека, како бих му све натенане објаснио уз кафу.

Ни кафа, ни освежење овом странцу нису помогли да разуме зашто је стари директор, са којим је овај имао добру сарадњу, изгубио фотељу. Тек након дужег објашњавања политичке, друштвене и сваке друге реалности у Србији, похватио је конце, али ми је објаснио и да је његов директор у фотељи већ 22 године, те да већ спрема наследника (кад оде у пензију) и да сви знају ко је то.

Да је потпуно схватио наше поимање власти, потврдио је и реченицом: „А ви ко' Руси - падне један генерал, а ви стрељате све“.

■ Алфа и омега

Елем, у Крагујевцу је пре неколико недеља дошло до декомпоновања власти, а то су на својој кожи осетила (за сада) два директора овдашњих културних установа: Зоран Ђорић, директор Позоришта за децу и Златко Милојевић из Спомен-парка. На њихово место сели су као вршиоци дужности Јелена Стојановић Патрногић, професорка солфеђа и музичке културе и Славољуб Јовановић, дипломирани економиста. Ваља истаћи да су оба имена потпуно непозната у овдашњим круговима „културњака“.

Такође, све су изненадиле и изненадне оставке Ђорића, који је кратко написао да подноси оставку без икаквог објашњења, док је Милојевић навео да је реч о општим разлозима!

И док се за Милојевића већ неко време шушкало да је пред излазним вратима, за Ђорића су они у-

пућенији у културна дешавања у граду знали да га до пензије нико неће дирати. Пре свега, због чињенице, да су са највиших места локалне самоуправе истицали да боље и способније немају.

Па шта се онда догодило? Једноставно, политичким договором, одлучено је да се коалиционим партнерима доделе два директорска места у установама културе, а та места припала су СПО-у и ДС-у. Да се политика одавно увукла у културу, иако ће ретко ко то јавно признати, чуло се и на недавној конференцији СПС-а, где је речено да су директори Спомен-парка и Позоришта за децу поднели оставке јер су их посетиле неке „дрне тројке“, које су то тражиле од њих, иако су изабрани по конкурсу.

Стари директори нису желели да коментаришу своје оставке, нити да доливају уље на ватру. За сада се зна да ће обојица наставити да ра-

Са друге стране, најдуговечнији крагујевачки директор, који је једини преживео све смене власти, велике политичке буре, кратко је рекао да нема шта да се каже.

И то је можда највећи проблем ове рокаде. Није први пут (већ правило у целој Србији) да се политика умешала у избор директора у установама културе, али је начин на који је Ђорић смењен, једноставно сраман.

Није смело да се дозволи да се човек, који је био алфа и омега, који је сам подигао, на почетку са свега пар запослених, ни из чега, једно од данас најважнијих дејих театару у Србији, на овај начин смени.

Ђорић је био и први човек „Златне искре“, фестивала који привлачи најбоље светске луткарке. Треба ли подсетити да су након обнављања овог фестивала 2001. године гости били само из региона, да

ТРУДИЋУ СЕ ДА ПРОЈЕКТУЈЕМ МОДЕЛ ТЕАТРА КАО САВРЕМЕНОГ, УМЕТНИЧКОГ, ОБРАЗОВНОГ, ПОСЛОВНОГ И МЕДИЈСКОГ ЦЕНТРА: ЈЕЛЕНА СТОЈАНОВИЋ ПАТРНОГИЋ

де у досадашњим фирмама, али на другим радним местима. Тако је Милојевић сада помоћник директора, док је Ђорић тренутно нераспоредан, а највероватније ће остати директор фестивала „Златна искра“, те продуцент.

Милојевић је одмах након оставке искористио годишњи одмор, а кратко нам је рекао да је одговорно радио свој посао.

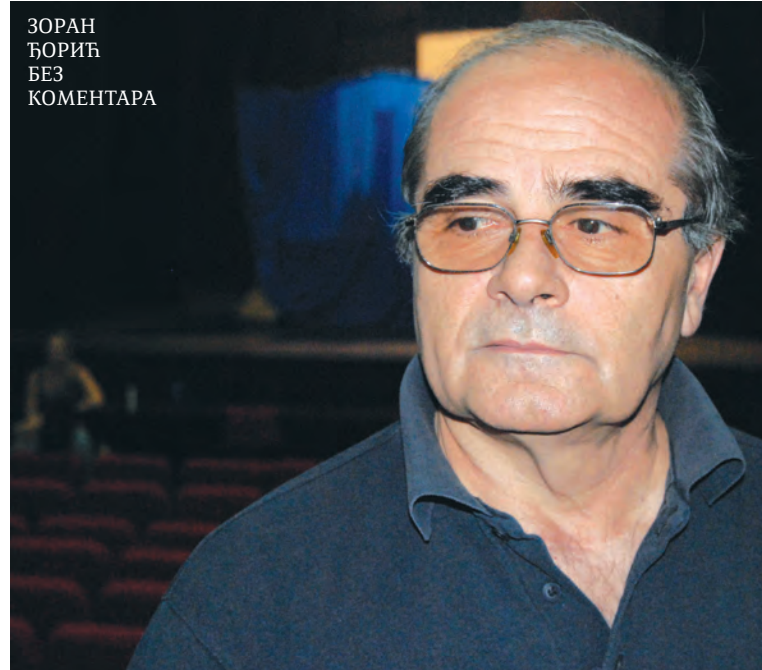
- Подсетио бих да сам припремио све за несметано одржавање предстојећег Великог школског часа, потписао антологију, избор редитеља, драматурга, глумце, као и музику. Исто као и за Октох, „Бдење“ и манифестацију „Доста су свету једне Шумарице“. Уредио сам рад Музеја, али и повећао посету. За мог мандата поново је запаљен „Вечни пламен слободе“, један од симбола града, нагласио је Милојевић.

ЗЛАТКО МИЛОЈЕВИЋ ПОДНЕО ОСТАВКУ ИЗ ОПШТИХ РАЗЛОГА

би како је фестивал растао стизали и из Кине, Велике Британије, Русије, Португала.

Такође, важно је нагласити да је на свако помињање да се промени директор Позоришта за децу, са „највиших места“ стизао одговор да

ЗОРАН ЂОРИЋ БЕЗ КОМЕНТАРА

Ђорић једини „прави паре“ и да сопственим средствима одржава рад позоришта. Дакле, овде је, очигледно, у питању нечија политичка незрелост. Зоран Ђорић је, ипак, заслужио да се достојно испрати у пензију.

■ Биографије и идеје

А ко су нови кадрови? Тек постављени Славољуб Јовановић одбио је разговор за ове новине са објашњењем да нема превише времена. Преко секретарице нам је поручио да уколико је тема разговора његово постављење, да је онда најбоље да се обратимо ономе ко га је и поставио, а то је заменик председника Скупштине града, Милан Урошевић.

Ако је, пак, тема разговора будуће функционисање Спомен-парка, онда је за такав дијалог прерано, јер се још није упознао са ситуацијом у музеју.

О новом директору, тренутно, нажалост, можемо да судимо само по си-вију који је доставио градској Скупштини приликом свог именовања на дужност.

А о том си-вију се последњих неколико дана подоста писало и расправљало на друштвеним мрежама. Најпре, о портрету са новогодишњом јелком, а потом и о самом садржају. Свима је упало у очи да нови директор није имао превише искустава са писањем Curriculum vitae, па је у рубрици брачно стање, уместо ожењен/неожењен написао „у браку сам“. Такође, из овог документа сазнајемо да је завршио Економски факултет у Крагу-

је корисник „рада на рачунару“, али и да му је прихватљив рад викендом.

Још је рано доносити прве процене, ваља сваком дати времена да се покаже, да представи свој рад и способност, а прву прилику Јовановић није искористио.

Са друге стране, нова директорка Позоришта за децу радо је прихватила прво медијско упознавање. Реч је о младој особи (1978. године) са веома занимљивом биографијом.

Завршила је Музичку академију у Новом Саду, а потом и постдипломске студије (Менаџмент у култури и културна политика на Балкану) на Универзитету уметности у Београду.

На место директора долази као професор Музичке културе у школи „Вук Караџић“. У биографији је истакла да је практична, упорна и креативна. Има искуства у писању пројеката из области културе који су се финансирани из фондова ИПА и ФП7.

- Мотивација у раду запослених, односи и комуникација унутар колектива, додатни извори прихода, као и позоришни имиџ, само су неке од ствари о којима ћу мислити и трудити се да их реализујем, каже Јелена Стојановић Патрногић.

Према њеним речима, почетак сезоне је веома близу, а већ је наишла на неколико проблема које ваља што пре решити.

- Иако се чини да се за највећи број установа културе у јавном сектору не поставља питање самоодрживости, јер имају гарантовани минимални буџет, ипак, за све амбициозније институције, које желе да очувају квалитет рада у турбулентним околностима ово постаје кључно питање не само опстанка, већ пре свега развоја. До сада се у највећој мери за организовање позоришта, покретања уметничке продукције очекивала стална подршка оснивача, међутим, данас се очекује да менаџери успевају да овладају новим методама и вештинама обезбеђивања финансијских средстава. Дobar начин је аплицирање на међународним пројектима које расписују различите фондације Европске уније, учествовање на домаћим конкурсима, као и прикључивање кластерима, чији је концепт постао централна идеја конкурентности и економског развоја, каже нова директорка.

Она додаје да ће се трудити да пројектује модел театра као савременог, уметничког, образовног, пословног и медијског центра.

- Посебно ме радује однос колектива према позоришту, као и креативност и способност младог ансамбла, који је спреман на иновације, каже наша саговорница.

У плану је и културна сарадња са старим иностраним партнерима, посебно из Бугарске, али и новим партнерима из региона, као и обавезна сарадња са „Канцеларијом културног контакта“ из Београда.

МАРКО САВИЋ, ГЛУМАЦ

Крагујевчанин на сцени СНП-а

Млади глумац Марко Савић, стално ангажован у новосадском Српском народном позоришту, још један је из непрекидног низа крагујевачких глумачких бисера „расутих по целом свету“, али и оних који су прошли чувену „Слајину школу“. Пажњу шире јавности скренуо је низом улога на матичној сцени, као лауреат престижне награде „Предраг Томановић“ али и играњем у филмовима и серијама

ГЛУМАЦ
МАРКО САВИЋ
– У РОДНОМ
КРАГУЈЕВЦУ, НА
ГОДИШЊЕМ
ОДМОРУ

Пред сам крај лета, у пази између два варевња (није то што сте помислили – већ електро, помаже оцу Сави приликом изградње пушнице у завичајном Бадњевцу), успели смо да „средимо“ разговор са младим глумцем Марком Савићем, још једним од Крагујевчана који је своју славу стекао „на страни“.

легендарном Дому омладине, чувеном расаднику глумаца код Славице Слаје Урошевић. Пуних десет година, од 1992. па до уписа на академију, био је члан Слајине, прво Дечије позоришне радионице, а потом и Драмског студија.

Тај рад био је и најбоља препорука да 2003. године упише Академију уметности у Новом Саду у класи професора Бориса Исаковића, на којој је и дипломирао чети-

мије, каже Савић, наглашавајући да је та представа увелико одредила његов даљи уметнички пут.

На истој класи са њим била је и Крагујевчанка Марија Митровић, данас такође Маркова колегиница, глумица у Новом Саду, али у Позоришту младих.

Још током студирања са професором Исаковићем урадили смо представу која је добила статус култне. Реч је о нашој испитној представи са друге године, о „Кући“ Људмиле Разумовске (ауторка крагујевачкој публици најпознатија по комаду „Драга Јелена Сергејевна“) коју смо, заиста, небројено пута играли и у земљи и иностранству. Учествовали смо са њом и на много фестивала, а од освојених награда издвојио бих „гран прије“ у Братислави и Варшави на међународним смотрама студентских представа, истиче наш саговорник.

Одмах по професионалном дебију са „Зверињаком“ у СНП-у, уследиле су улоге у још две представе ове куће: „Тартифу“ и „Годоу на усвијаном лименом крову“, која је посебно добро прошла код публике на гостовању у Загребу.

Од почетка га је „Војводина башчела“, па је уследила сарадња са позориштем у Суботици и то у два наврата, у пројектима „Хамлет у пикантном сосу“ хрватског редитеља Роберта Рапоње (чију је представу „Фришпил“ наша публика имала прилике да погледа пре неколико година на ИнтерФесту) и у сценском класику „Арсеник и старе чипке“.

За то време у Београду је снимао филм „На лепом плавом Дунаву“ (по комаду Небојше Ромчевића „Брод љубави“) са редитељем Дарком Бајићем, играо у серији „Заувек млад“, низу копродукцијских, махом италијанских пројеката по принципу – историјске драме и

костимирани спектакли, одиграо запажену ролу у филму „Оштећени“...

Такође, још један филмски пројекат у којем је учествовао скренуо је пажњу стручне јавности.

Реч је о дипломском филму, тада младог редитеља Милоша Пушића „Успаванка за дечака“ у којој сам ја тумачио улогу заточеника, младог револуционара којег ислеђују. Филм је „побрао“ многе награде на фестивалима пројеката са малим буџетима, а код нас је награђен и на „Синема ситију“. Тренутно је редитељ Пушић нашој филмској публици најпознатији по хиту „Одумирање“, рађеном по култном позоришном комаду Душана Спасојевића, подсећа Марко Савић.

Од 2010. године је у сталном ангажману у СНП-у („друштво му прави“ још једна глумица из Крагујевца – Јована Мишковић) на чијим је сценама одиграо десетак представа: „Хај лајф“ или „Здрав живот“ (награђиван на фестивалима у Бањалуци и Кикинди), „Бакон“ по мотивима приповедака Исидоре Секулић, Нушићеву „Госпођу министарку“ и „Ујежа“, „Зојкин стан“ од Булгакова у којој је за улогу Херувима и добио награду „Предраг Томановић“, „Коме верујете“, „Лепотица Линејна“, „Насртаји на њен живот“,

КАО ДОКТОР НИНКОВИЋ У „ГОСПОЋИ МИНИСТАРКИ“

СА ПРОФЕСОРОМ
И КОЛЕГОМ
БОРИСОМ
ИСАКОВИЋЕМ У
ПРЕСТАВИ
„ЗОЈКИН
СТАН“

Савић је у сталном ангажману новосадског Српског народног позоришта, а пажњу јавности привукао је низом улога на матичној сцени, одлично оцењених од критике и, још боље примљених од публике, али и играњем у филмским и телевизијским пројектима попут: „На лепом плавом Дунаву“, „Заувек млад“, „Оштећени“, „Успаванка за дечака“...

Један је од тројице Крагујевчана (о чему смо опширније писали), уз колеге Јовану Мишковић и Филипа Ђурића који су три године за редом, веровали или не, (2011., 2012. и 2013.), били лауреати престижне позоришне награде „Предраг Томановић“.

Марко Савић (30) рођени је Крагујевчанин, у шали каже да га „живот није мазио“ јер се из центра преселио на Грујину чесму, па на Аеродром. Завршио је Основну школу „Мирко Јовановић“, а потом Прву гимназију. Још један је од бројних суграђана који одавно стварају позоришну и кинематографску историју, јер је потекао у

ри године касније са избором једночинки нобеловца Харолда Пинтера.

■ Ангажован још као студент

Професор Борис Исаковић није само водио нашу класу, већ ми је био и колега у првој професионалној представи „Зверињака“ са којом сам дебитовао на сцени СНП-а још пре завршетка акаде-

УЛОГЕ У „БАКОНУ“, „ХАЈ ЛАЈФУ“ НА МАТИЧНОЈ Сцени СНП-А

СА КОЛЕГОМ У ИТАЛИЈАНСКОЈ
КОСТИМИРАНО – ИСТОРИЈСКОЈ КОПРОДУКЦИЈИ
(МАРКО САВИЋ ДЕСНО)

„Јуцуца“, „Родољупци“, сценски спектакл „Сеобе“.

■ Предвидели лепу глумачку будућност

Приликом доделе награде „Предраг Томановић“, пре две године, трочлани жири у саставу Јасна Ђуричић, Ксенија Радуловић и Мирослав Мики Радоњић, не само да је високо оценио његову инсценирацију лика Херувима у Булгаковљевом комаду, већ је у образложењу награде предвидео лепу и плодносно глумачку будућност: „Марко Савић је млад глумац, практично на почетку своје, дубоко смо убеђени, веома успешне каријере, чије сценско сазревање жири пажљиво прати већ неколико сезона. У неколико претходних улога, а поготово као Херувим, Савић је доказао велики таленат и глумачки потенцијал у поступку грађења лика, служећи се интелигентним, уверљивим, сведеним и дискретним изразом, при чему неусиљеност и духовитост трансформације недвосмислено импресионирају“, стоји, између осталог, у образложењу жирија који су сачињавали бардови наше позоришне метности.

И погодили су.

Тренутно најактуелнији позоришни хитови у којима игра Мар-

ко Савић баш су пројекти СНП-а, још „тазе“ од краја прошле сезоне: „Госпођа министарка“ у којој шмекерски и зналачки тумачи праву глумачку посланицу – лик доктора Нинковића и представу Виде Огњеновић „Оставите поруку“ о најновијем таласу наше дијаспоре у којој игра магистра етнологије, човека који је дезертирао из ратова који „нису ни вођени“ на овим просторима и обитава у Јужној Африци.

За другу половину септембра планирана је премијера Стеријиног комада „Лажа и паралажа“ у којој играм Алексу алијас барона Голића. Реч је о независној копродук-

цију коју „потписују“ Градско позориште Новог Сада и Бечеј, најављује Савић.

Летњи одмор, ако није ангажован на „Пројекту Три П“ – већ помињана изградња пекаре, печењаре и пушнице са халетом Савом у Бадњевцу, посветио је пецању на Морави и Груји.

Пецање је мој омиљени хоби, али на жалост када сам у Војводини, где има много атрактивнијих пецарошких „терена“, због посла сам увек заузет и не стижем да узем штап у руке. Зато то све надокнадим са халетом кад дођем кући, признаје он.

Такође, велики је фан и навијач свих репрезентативних спортова, „које не пропушта“ – било да је реч о колективним или појединачним, док га онај клупски поште не итересује.

Са старим друштвом, махом колегама, волимо да се окупљамо у Дому код Ђолета који сада води Драмски студио. То је место где смо сви потекли и данас је наше стециште, тврди Марко, додајући да сем Дома понекад воли да поседи и у „Барду“.

За себе каже да док је био на академији није имао неки чврст план.

Следио сам професионалан пут и где су ме водили ангажмани. Из Крагујевца никада нисам добио било какав позив за сарадњу, истиче он, мада прати рад обе наше позоришне куће из чије продукције издваја „Краљевића Марка“ (не само због имена) и „Алису“ из Позоришта за децу, док је од новијих представа у Театру на њега највећи утисак оставио Брадићев „Титаник“.

Сад, ако га се сете – сете, а ако не, он је већ више од деценије, и то успешно, у Новом Саду.

Зоран МИШИЋ

ОДВАЛЕ

ДРАГАН МАРКОВИЋ ПАЛМА, председник Скупштине града Јагодина:
- Хтео сам ја да одем одавде, али ми мајка не да ни да мрднем из Јагодине.

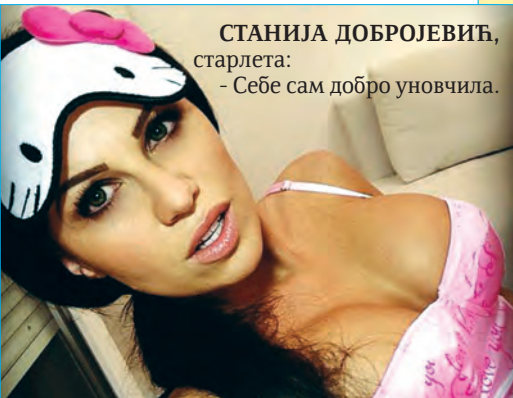

СЛАЂАНА ДЕЛИБАШИЋ, певачица, удаје се за петнаест година млађег припадника жандармерије:

- Заљубили смо се на спортској основи. Кад сам га видела на спортском тренингу, остала сам без даха, а кад сам чула да се бави екстремним спортовима, да рони, скаче падобраном, схватила сам да таквог човека чекам цео живот.

АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ, председник Владе:
- Време је да земљи поново дамо бар део онога што су јој дали они који су јој дали све.

СТАНИЈА ДОБРОЈЕВИЋ, старлета:
- Себе сам добро уновчила.

ИВИЦА ДАЧИЋ, председник СПС-а:
- Постоји начелна спремност да се иде у уставне промене, али оне не могу бити сваког месеца.

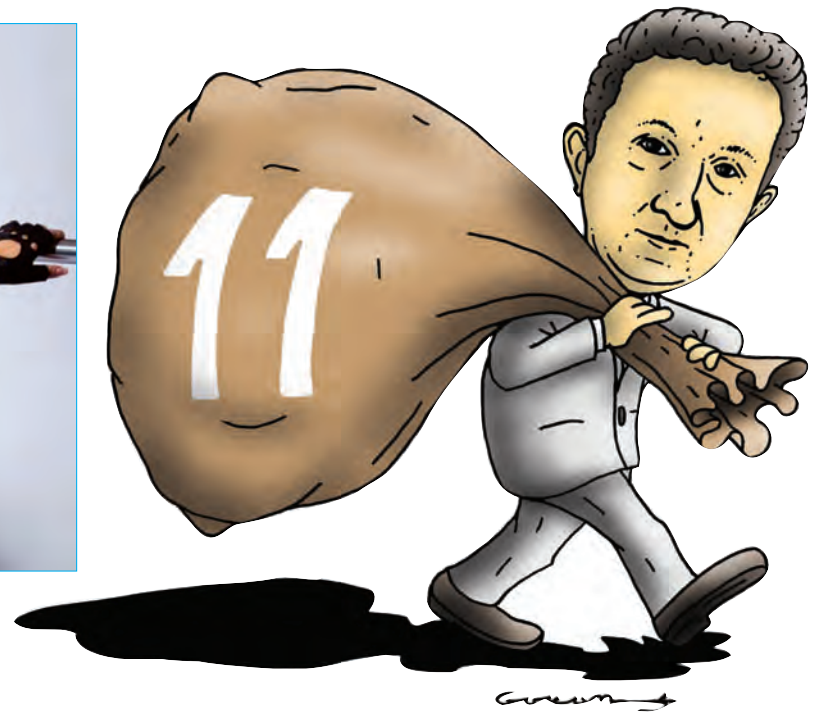
ПУРИША ЂОРЂЕВИЋ, редитељ, прави филм о Чеди Јовановићу:

- Средином фебруара 1942. када сам се с партизанима повлачио преко Златибора, заробили су ме четници и осудили на стрељање. Извукао сам главу, али осећао сам се као Чеда данас. И он је осуђен на смрт.

СТАНИСЛАВА ПАК, саветница за медије Томислава Николића:
- Председник никоме не дозвољава да у његовом присуству нешто прича против Вучића.

ЈЕЛЕНА КАРЛЕУША, певачица, о рођенданској честици коју је добила од супруга:
- По Душков поклон мораћу да идем у банку.

Карикашура Горан МИЛЕНКОВИЋ

ВИЦОТЕКА

Поређење

Питали Цигу када му је било боље, за време старе Југославије или данас:

- Па, за време Југославије, брате.

- А зашто?

- Па било свега, меса, кафе, слаткиша, цигара...

- А данас?

- Шта данас? Камера овде, камера онде...

Мамац

Пеца плавуша рибу, али ни после два сата ни једна риба ни да трзне. Наилази рибочувар и каже јој?

- Госпођице, овде можете да пецате само са дозволом. На то ће плавуша:

- Јој, хвала вам, а ја све време пецам на глисте.

Муцавац

Заустваља човек полицајца на улици и обраћа му се за помоћ:

- Иииизвините, а а а где је ооовде школа за ммммуцање?

Полицајац га пажљиво са слуша, па му одговори:

- Шта ће ти, бре, школа, ти одлично муцаш.

Бливанци

Добио Хасо два сина близанца и обојици наденоу исто име – Мујо. Кад су деца већ одрасла, пита га комшија Суљо:

- Болан Хасо, добри су ти синови, ал' што обојици даде исто име.

- Ево зашто. Дођем ја кући уморан и викнем - Мујо, донеси баби пиву!

- Па, шта?

- Одмах стигну двије пиве.

Љубав

Пита пријатељ Лалу:

- Ајде, реци ми, верујеш ли ти у љубав на први поглед.

- Не часећи, Лала рече:

- Па, видиш ваљда да верујем, кад бих ја оженио Сосу да сам је двапут погледао.

Спаситељ

Улази Пироћанац у кафану и обраћа се човеку за столом:

- Јеси ли ти онај што си ми спасао сина од давлења кад је упао у реку?

- Ја сам, али не морате ми се захваљивати.

- А куда му је качкетић.

Успех

Дошао Перица из школе кући и отац га пита:

- Је ли сине, како стојиш у школи?

- Добро, тата, сваки дан у другом ћошку.

Алат

На такмичењу у бацању чекића победио Црногорац најдужим хицем. Питају га остали учесници:

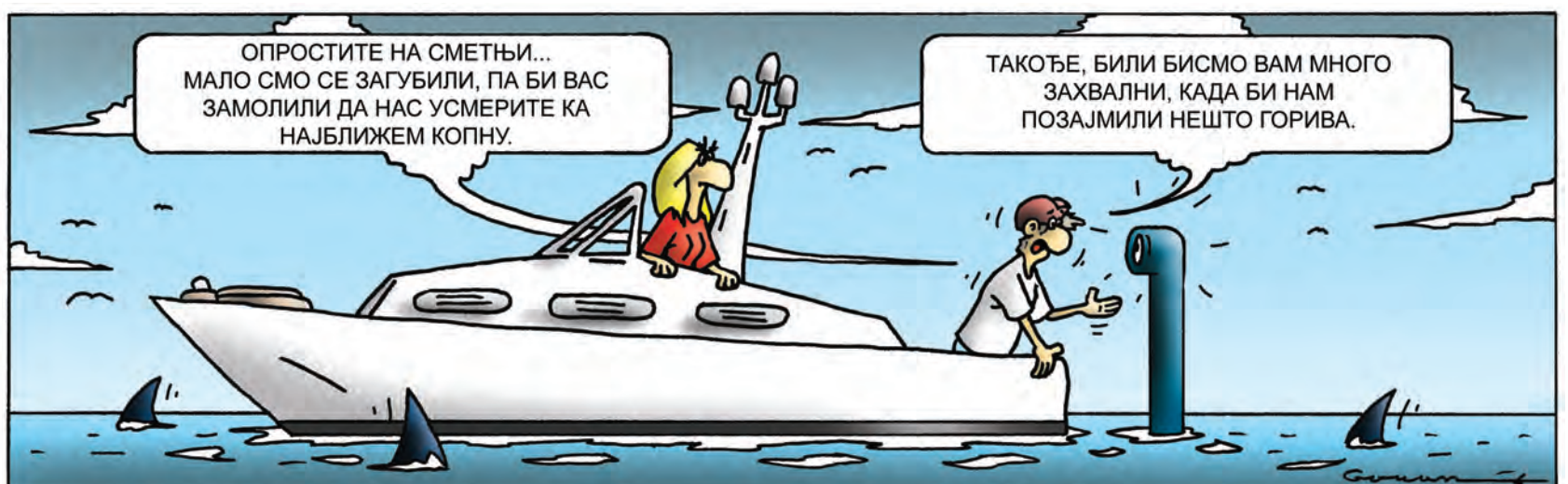
- Како си успео да га бацаш тако далеко?

А Црногорац ће слављенички:

- Алат само што даље од мене.

Горан Миленковић

СКАНДИНАВКА

246	ШИРОМ ОТВОРИТИ (НА ПР. ВИЛИЦЕ)	БАКТЕРИЈЕ КОЈЕ НЕ МОГУ ЖИВЕТИ БЕЗ КИСЕОНИКА	ИМЕ СЛИКАРА ШАГАЛА					
ОКВИР ЗА СЛИКЕ								
ИМЕ ТЕНИСЕРКЕ ИВАНОВИЋ								
ВЕО, КОПРЕНА								
СТОЛЕЋЕ								
СИМБОЛ ИРИДИЈУМА			ПОМАЛО БЕЛО, БЕЛИКАСТО					
УДАРАЦ ЛОПТОМ ПРЕКО ГОЛМАНА								
НЕМАЧКИ ФИЗИЧАР ЕРНСТ			ИВО АНДРИЋ (ИНИЦ.)	ЗАМРШЕНА СИТУАЦИЈА (ИЗР.)	ТУМОР ЖЛЕЗДАСТОГ ТКИВА	МЛАДА ГЛУМИЦА РОЂЕНА У КРАГУЈЕВЦУ	ЖИВОТИЊСКИ ПОРИВИ	
ОРИЕНТАЛНИ РВАЧИ								
"ИСТОК"		МОДНИ КРЕАТОР, ПЈЕР "ЕЛЕКТРОН"						
ТЕОДОРА КРАЊЕ			ВРХОВНИ ГРЧКИ БОГ ДЕЧАК ЧАРОВЊАК, ХАРИ					
САСТАВНИ ВЕЗНИК		ПРЕТЧА КЛАВИРА МОДЕЛ, ПРАСЛИКА						
	НЕНАГЛАШЕНЕ РЕЧИ СТАНОВНИЦЕ ЕКВАДОРА							
НЕЗАСИТИ ЉУБАВНИК								
КЕЛТИ ХОЛМС (ИНИЦ.)		"ЕНИГМАТСКИ КЛУБ" КАМЕН ОБРАЂЕН ТЕСАЊЕМ			"РАГБИ КЛУБ" СКЛАПАЊЕ БРАКА			
ИЗЛОЖЕН ВЕТРУ								
УДАРАЦ У КАРАТЕУ, АТЕМИ		ЧУВЕНИ ФИЛМ. ПАС ШКОЛСКЕ ПИСАЉКЕ (ПО ТАБЛИ)						
ПЛАЊАЊЕ РОБЕ ПРЕ РОКА								ДЕО НОГЕ
РУПИЦА У БРАДИ			КАРТАШКИ УЛОГ "ДАТИВ"					
"РЕОМИР"		НЕВОЉЕ ЛАНА ТАРНЕР (ИНИЦ.)						
МЕСТО У БОСНИ (КОД ТУЗЛЕ)						"ТОНА" "РАЗВОЈ"		
И ТАКО ДАЉЕ (ЛАТ.)								

ОСМОСМЕРКА

У мрежи осмосмерке пронађите речи из доњег списка. Неискоришћена слова, читана редом одозго на доле, даће града са слике - крагујевачког града побратима.

Ј	Е	Л	Е	Н	А	К	Р	Е	Њ	А	М	Ф	В	П	В
А	З	А	К	В	А	К	И	Л	А	М	А	У	Е	Б	И
Ф	Г	К	Г	Р	А	Н	А	Т	А	Л	Л	С	Е	О	Т
Б	Е	Р	О	Л	Ж	Д	А	И	О	Г	А	Н	П	Ц	А
Е	С	Д	О	Н	А	М	А	Р	А	К	И	О	А	К	М
Л	Т	И	Е	Б	В	С	Т	Р	П	Н	Р	Т	Р	А	И
К	О	Ј	Ј	Р	И	И	Н	Т	Г	О	С	А	З	Њ	Н
И	Н	А	Ч	У	К	О	К	И	С	А	С	И	Н	Е	О
Р	К	Ц	А	О	С	Е	Л	Т	К	У	Н	О	Г	В	И
Е	А	И	Н	Т	Е	Л	А	О	Ф	А	П	О	Ц	З	Р
П	В	Н	А	Р	У	К	Ј	И	Г	И	Т	О	Л	Е	Б
Д	А	Т	Р	Љ	Т	О	Т	Р	Т	И	В	А	П	Р	М
Г	Т	Е	Т	Е	Д	Ф	О	И	Н	Т	Г	О	Д	Т	Е
П	С	Л	С	Е	Н	О	К	О	С	А	К	А	Р	А	К
Р	О	О	Е	Т	Р	С	Б	Љ	Ч	А	Т	Р	В	А	З
А	Д	Л	Ш	К	О	З	Е								
Т	Ш	А	И	М	И	Т	Р								
А	Л	М	В	Ц	А	Ч	Е								
П	А	К	Е	Т	И	Ђ	Т								
О	Н	Р	И	Б	З	Ј	К								
Л	У	Ч	Е	Н	И	Ц	А								

■ АГРОБИОЛОГ	■ ИЗЛАГАЧ	■ ОПОРОСТ
■ БЕНИНГ	■ ЈЕЛЕНАК	■ ОРТИКОН
■ БЕРЕТКА	■ ЈОКАСТА	■ ПАКЕТИЋ
■ БОДЉА	■ КАРАКАС	■ ПЕРИКЛЕ
■ БОЦКАЊЕ	■ КАРАМАН	■ ПЕСАК
■ ВИТАМИН	■ КОНВИКТ	■ ПЛАШТ
■ ВИШЕСТРАНАЧЈЕ	■ КУРАН	■ ПОЛИЦИЈА
■ ВУЛГАРНОСТ	■ ЛАКРДИЈА	■ ПОПУСТ
■ ГЛАСНИК	■ ЛОПАТАР	■ СЕНОКОС
■ ГРАНАТА	■ МАЛИ КАВКАЗ	■ СОФОКЛЕ
■ ДОСЕТКА	■ МАЛОЛЕТНИЦА	■ ТИФУСАРКА
■ ДОСТАВА	■ МАЊЕРКА	■ ТРЕЗВЕЊАК
■ ЕМБРИОН	■ МЕЦОСОПРАН	■ ТРОЛА
■ ЕСКИВАЖА	■ МИКРООРГАНИЗАМ	■ УЧЕНИЦА
■ ЕСТОНКА	■ МОСКИТИ	■ ФЕДЕР
■ ЗАВРТАЧ	■ НАГРАДА	■ ФУСНОТА
■ ЗАДАТАК	■ НАРКОТИК	■ ЧИТАТЕЉСТВО
■ ЗБИРНО	■ НЕГОТИН	
■ ЗИЦЕР	■ ОКУЧАНИ	

РЕШЕЊА ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

СКАНДИНАВКА: ало, сет, ада, с, ц, ис, нен, рафаела, недирнут, анали, чо, талисман, уд, птица, раскол, л, а, тоника, ларс, аин, ата-турк, надир, си, кићеник, мав, марс, имаџизам, киријање, стив ален.
БЕЛА УКРШТЕНИЦА: насести, ентитет, сао, ора, угломер, грађани, лари, н, амилаза, с, јаху, ина, аба, ци, ујак, азотара.
МАГИЧНА УКРШТЕНИЦА: родни дом, анаеробе, нацрт, зђ, ај, вишну, рсв, шљам, свео, ане, тер папир, вт, обата, о, умети, амери, с, штанд, кп, кала азар, оки, ране, нота, ктг, двина, ес, ра, атоми, италофил, ћилимара.
СУДОКУ: а) 584-132-769, 693-478-251, 127-659-438, 215-867-943, 976-543-182, 348-291-576, 831-725-694, 769-314-825, 452-986-317. б) 362-475-891, 975-381-426, 148-926-735, 856-192-374, 431-758-269, 729-634-518, 594-213-687, 613-847-952, 287-569-143.

СУДОКУ

НИВО ТЕЖИНЕ: ●●●○

		4	2		
		3	5		
5				8	3
6					7
			3		4 9
9				1	5 6
6		2	5		
	1	8			
4	7	6			5

НИВО ТЕЖИНЕ ●●●○

		5		1	6	2
7		4		5		
		3		9		1 7
						3 1
		9		4		
6		7				
9	7				8	
		8				
3	1	2				9

Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам, и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање на основу члана 63. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник РС” бр. 72/09, 81/09-исправка, 64/10- Одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13-Одлука УС, 50/13-Одлука УС, 54/13 и 98/13 Одлука УС)

ОБЈАВЉУЈЕ

Јавну презентацију Урбанистичког пројекта

1. Урбанистички пројекат за изградњу стамбеног објекта на кп.бр. 9854 КО Крагујевац 4 у ул. Љубе Давидовића бр.5

Јавна презентација се организује у периоду од 04. 09. 2014. до 10. 09. 2014. године у просторијама Града Крагујевца, Градска управа за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам, и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање у периоду од 09-14 часова.

Позивају се сва заинтересована физичка и правна лица да изврше увид у урбанистички пројекат, као и да у току трајања јавне презентације доставе своје примедбе и сугестије у писаном облику Градској управи за послове локалне самоуправе и опште управе, Секретаријат за грађевинарство, урбанизам, и заштиту животне средине, Одељење за просторно планирање Трг Слободе 3. 34000 Крагујевац.

Заинтересованим физичким и правним лицима која врше увид у изложени урбанистички пројекат, Томислав Спасенић, начелник Одељења за просторно планирање, пружиће потребне информације и обавештења о садржају јавне презентације.

Мали огласи

СУТОМОРЕ – ИЗДАЈЕ-МО апартмане и собе са кухињом и купатилом. Климатизовано, обезбеђен интернет. Телефон: 064/051-03-71.

МАТЕМАТИКА, механика, физика – сви узрасти. Студенти (септембар/октобар). Тел: 034-360-202, 063-77-11-002, Арсић. harsich@gmail.com

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз, на име Царић Слободан.

ОГЛАШАВАМ неважећим сведочанства Прве

крагујевачке гимназије (од прве до четврте године), на име Јовановић Јелена.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз бр.075115, на име Живковић Милорад.

ОГЛАШАВАМ неважећом годишњу карту за превоз бр.074292, на име Марковић Милунка.

ОГЛАШАВАМ НЕВАЖЕЋОМ годишњу аутобуску карту број 077087 на име Барлов Милунке.

У петак, 29. августа 2014. године навршава се три године од смрти наше вољене мајке и баке

Милице Величковић
1934 – 2011.

С поносом чувамо успомену на тебе и твоју безграничну љубав и доброту.

Твоји Ирена и Јанко

СЕЋАЊЕ

Јанковић Александар
30. 8. 2009 – 30. 8. 2014.

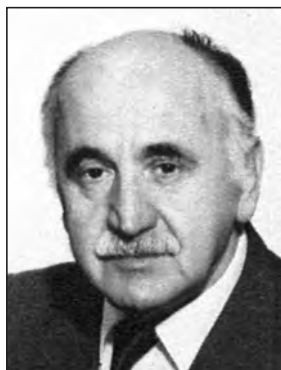
Урезао си дубок траг у наша срца који ни проток времена никад неће избрисати.

Твоја породица

Са болом и тугом обавештавамо све рођаке и пријатеље да нас је заувек напустио наш вољени

др Милутиновић Милутин Шуња

1933- 2014.
професор

Сахрана је обављена 26. августа 2014. године на Палилулском гробљу у Крагујевцу.

Ожалошћени:
супруга Миланка, ћерка Мира, син Мишко,
снаја Суза и унуче Тања и Јеја

Недостајање је суштина нашег сећања

Зоран Биорац Клемпа

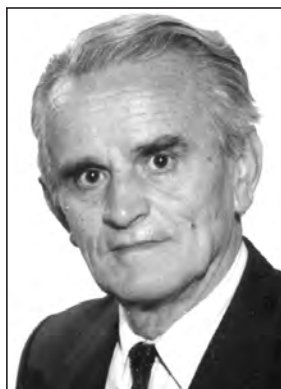
1957 - 2014

Века, Марина, Весна, Радмила, Милица, Љиља, Биљана и Никола, Хогар, С. Страва, Сиц, Ласта, Власта, Дуле, Синца, Кобац, Рајко, Владица, Борис, Пуша, Лека, Цупе, Алек, Барлов, Говорач, Иван, Горан, Кале, Боби, Данко, Душко, Врана, Ђуре и Шаре

ТУЖНО СЕЋАЊЕ

Новаковић Војислав Лола

31. 8. 2010 – 31. 8. 2014.

Туга није у речима, него у нашим срцима. Као неми посматрач и Ти си увек ту, да помогнеш и учествујеш у нашим животима.

Твоја Породица:
Драгана, Каћа и Маја

30. i 31.8.
SLAVIMO
6. ROĐENDAN

RODA MEGAMARKET

30.8. uz svaki 100. račun **POKLON**

Sjajni rođendanski popusti

MODIANA

-20%
HAPPY DAY

*popusti se ne sabiraju, akcijski artikli ne podležu dodatnom popustu

BEAUTIQUE

-20%
HAPPY DAY

*popusti se ne sabiraju, akcijski artikli ne podležu dodatnom popustu

INTERSPORT®

3-2 ZA KUPCE!
Kupiš 3, platiš 2,
najjeftiniji artikal gratis!

KATRIN

do **-70%**
na letnje kolekcije

URBAN
shop

od **-10** do **-50%**
na brendove Miz mooz, Studio 56,
Bumper, Florida, Coolway

Planika

-30%
na pojedine artikle

LAOZAR

-20%
na ceo asortiman
*akcija ne važi za već snižene artikle

Oculus

-15% na dioptrijske okvire
-20% na naočare za sunce

TOP SHOP

od **-5** do **-20%**
na sve artikle osim onih
koji su već na akciji

meñda
DEČJA RADNJA

-10%
na sve artikle osim onih
koji su već na akciji

alpina
YUG

-10%
na ceo asortiman

handy

-5%
na Nokia Lumia telefone
*popust se ne može kombinovati sa drugim popustima

RODA CENTAR

Save Kovačevića 48a, radno vreme svakog dana od 8 do 22 h,
www.roda.rs, www.facebook.com/roda.rs

Srećna kupovina :)